

34

2017
2018

opera

נישואי פיגארו

אופרה בביצוע קונצרטי

הקאמרה הישראלית ירושלים

מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטה הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון

חברי התזמורת					
כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	חליל	בסון
מתן דגן*	הדס פבריקנט*	מיכאל פלסקוב*	צבי אורליאנסקי*	אסתי רופא*	מאוריצי פאז*
נטשה שר*	אדוארד רזניק*	דורון אלפרין	מרינה כץ*		קריסטינוס גריגס
כרמלה ליימן**	אומרי צח	בוריס רימר	אלכסנדר סינלניקוב**	אבוב	
יוקי אישיזאקה	ארנולד קוביליאנסקי	אדוארד שובייב	אסתר ולדָרס	מוקי זוהר*	קרון יער
דניס ג'רסי	מיכאל קונצביץ'			אורי מירז	אלון ראובן*
רומן יוסופוב	קרון שושני		קונטרבס		רות ורון
סופיה קירסנובה			דמיטרי רוזנצוויג*		
					טימפני
					קרון פנפימון־זהבי*

נגנים אורחים: שני שגיא, חליל; מור לוין, עידו אזרד, קלרינט; דמיטרי לויטס, דן ורון, חצוצרה; שי פקר, קונטרבס

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל					
רוני זהבי*, יו"ר	ד"ר יורם בלשר*	אילן דה פריס*	ניסים לוי	פרופ' אורי קרשון	
אבנר אזולאי*	פרופ' אבי בן בסט	רוברט דרייק	משה מיכלס*	פרופ' דפנה שוורץ*	
יעקב אייזנר*	רו"ח תלמה ברבשקנוולר	פרופ' משה הדני*	פרופ' מנחם פיש	ד"ר לאה שמיר־שנאן	
פרופ' רות ארנון*	פרופ' בני גיגר*	גרשון זוהר	אורלי פרומן*	ברוך שלו	
פרופ' שלמה בידרמן	עו"ד יאיר גרין*	יהודה זיסאפל	פרופ' שמואל קבילי	דב שפיר	
	אפרת וימן גרשוני*	רות חשין*	רו"ח רענן קופ*		

הצוות האדמיניסטרטיבי		
מנהל כללי: בן ציון שירה	מנהלת שיווק: תמר אומנסקי	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב
מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ'	מנהלת מכירות: דגן פדר	יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן
מפקה: ענת ריכטר	מכירות: מרים גרין	הנהלת חשבונות: שרית יצחקי
	ספרן: גיא ארמון	

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 / בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים / טל: 02-5020502 / פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com / אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות ומסתייעת בתורמים שונים.

34
2017
2018**תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות**

יום א', 26.11.17 בשעה 20:00

יום ו', 1.12.17 בשעה 13:00

מוצ"ש, 2.12.17 בשעה 20:00

ירושלים / תיאטרון ירושלים

יום ג', 28.11.17 בשעה 20:00

סביון: בית התרבות

יום ד', 29.11.17 בשעה 20:30

בני הנדל כתיבת התכנייה, כתיבת דברי המספר ותרגום הקטעים המושרים
חגית מימון עיצוב

נישואי פיגארו

אופרה בביצוע קונצרטי

דניאל כהן מנצח

המשתתפים על פי סדר הופעתם:

- **דניס סדוב** פיגארו, משרתו של הרוזן (בס)
- **הילה בג'יו** סוזנה, חדרניתה של הרוזנת (סופרן)
- **פניני לאון גרובנר** ד"ר בֶּרְטוֹלוֹ, רופא, בעבר אפוטרופוס של הרוזנת (בס)
- **עדיה זמיר מרצ'לינה**, מנהלת משק הבית של ד"ר בֶּרְטוֹלוֹ (מצרסופרן)
- **ענת צ'רני פֶּרוֹבִּינוֹ**, נער שליחויות מאוהב בכל אישה (מצרסופרן)
- **עודד רייך** הרוזן אלמוויה (בריטון)
- **איתן דרוי דון בֶּזִילִיו**, מורה לזמרה / דון קוֹרְצִין, שופט (טנור)
- **ג'ניה בן גור אֶקְסֶלְרוֹד** רוזינה, הרוזנת אלמוויה (סופרן)
- **גבריאל לובנהיים** אנטוניו, גנן החצר, אביה של ברברינה ודודה של סוזנה (בס)
- **שקד בר בֶּרְבֶּרִינָה**, בתו של הגנן ובת דודתה של סוזנה (סופרן)

עודד לאופולד המספר**וולפגנג אמדאוס מוצרט** (1756-1791)

נישואי פיגארו

ללברית של לורֶנְצוֹ דֶה פּוֹנְטֶה (1749-1838)

על פי מחזה של פייר בּוֹמְרֶשֶׁה (1732-1799)

דניאל כהן / מנצח

לוס אנג'לס, ובקיץ 2014 היה עמית־מנצח בפסטיבל המוסיקה טנגלווד שבמסצ'וסטס.

כהן ניצח על הפקות רבות של האופרה הישראלית, ובהן: **סינדרלה** של רוסיני, **החטיפה מן ההרמון ונישואי פיגארו** של מוצרט, **ריגולטו ואותלו** של ורדי, **ליידי מקבת ממחוז מקונסק** של שוסטקוביץ', **פיק דאם** מאת צ'ייקובסקי ו**ווצק** של אלבן ברג.

בעבר שימש דניאל כהן כנר בתזמורת הדיואן מזרח־מערב. בתזמורת הזאת אף כיהן כעוזר מנצח למאסטר דניאל בארנביים. בקרוב ינצח על **חלום ליל קיץ** של בריטן באופרה הישראלית.

השבחים שקצר דניאל כהן בנצחו על **פולחן האביב** של סטרווינסקי באופרה הממלכתית של ברלין בעונה הקודמת, השיבו אותו לבית האופרה הזה גם העונה, עם **חליל הקסם** של מוצרט, **הספר מסביליה** של רוסיני ו**טבעת החנק** של בריטן.

בשתי העונות שקדמו לכך, בהיותו קפלמייסטר בדויטשה אופר, גם היא בברלין, ניצח על **כך עושות כולן**, **דון ג'ובאני**, ו**חליל הקסם** של מוצרט, **לוצ'יה די למרמור** של דוניצטי, **לה טרוויאטה** של ורדי ו**בוקר וערב**, אופרה חדשה של המלחין האוסטרי בן זמננו, גאורג פרידריך האס. בעונה 2013/14, בשמשו עמית־מנצח של גוסטבו דודמל, ניצח כהן על קונצרטים של הפילהרמונית של

מ אז ימי חברותה ב"מיתר אופרה סטודיו", הילה בג'יו מופיעה בקביעות באופרה הישראלית. היא גילמה את התפקידים הראשיים ב**לוצ'יה די למרמור** של דוניצטי, **רומיאו ויוליה** של גוננו, **השועלה הערמומית הקטנה** של ינאצ'ק, ג'ילדה ב**ריגולטו** של ורדי, נור'ינה ב**דון פסקואלה** של דוניצטי, מארי בבת **הגדוד**, אדינה ב**שיקוי האהבה** של דוניצטי, דֶסְפִינָה, פֶפֶגֶנָה, פֶמִינָה והעלמה זילְבֶרְקֶלְנֶג באופרות של מוצרט, הילד ב**הילד חולם** מאת גיל שוחט ועוד. בג'יו הופיעה עם כל התזמורות בארץ ותחת שרביטיהם של מנצחים ידועים: דניאל בארנבוים, דניאל אורן, דן אטינגר, עומר ולבר, זובין מהטה, אשר פיש, פרדריק שזלן ועוד.

בין הופעותיה על בימות העולם: **הסימפוניה השמינית** של מאהלר בפסטיבל דרזדן, **הרקויאם הגרמני** של ברהמס עם תזמורת האופרה של ולנסיה, **פיירו הסהרורי** של שנברג בפסטיבל למוסיקה קאמרית בברלין בניצוח בארנבוים ועם הפרויקט הקאמרי הישראלי בניו יורק, **השועלה הערמומית הקטנה** באופרה של ברגן שבנורבגיה וג'וליה ב**סולם המשי** בפסטיבל רוסיני באיטליה.

הילה בג'יו זכתה בפרס רוזנבלום בשנת 2012 ובמקום השני בתחרות היוקרתית "בֶּלְוֶדֶר" בווינה. היא זכתה במלגות מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל, במלגת גרובו, במלגת בסר, במלגת סילברמן ובמלגת המכון הישראלי לזמרה אמנותית (IVAI).

דניס סדוב, "בס משכמו ומעלה", ככינויו בפי Opera News, יליד סנט פטרבורג, השלים תואר ראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. משהתקבל לתכנית האמנים הצעירים של המטרופוליטן אופרה בניו יורק, שהופעת הבכורה שלו בה הייתה ב**פֶדֶרָה** של ג'ורדנו לצד פלסידו דומינגו ומירֶלָה פֶרְנִי, נפתחה לפניו קריירה בינלאומית, שהשנה ימלאו לה 25 שנים, תחת שרביטיהם של מנצחים כג'רג'יב, בולֶז, דִיטְאוּאָה, מְזוֹר ופֶפֶנו.

ברפרטואר שלו: התפקיד הראשי **בדון ג'ובאני** של מוצרט ב"אופרה קומיק", לְפֶרְלוֹ **בדון ג'ובאני** בלה סקלה, פיגארו ב**נישואי פיגארו** בקובנט גרדן, מלך סקוטלנד ב**ארידונטה** של הנדל בברצלונה, סֶרְסֶטְרוֹ ב**חליל הקסם** של מוצרט בליון, האח לוֹרֶן ב**רומיאו ויוליה** של גוננו במונטריאול, סֶנְקָה ב**הכתרתה של פופאה** של מונטוורדי בווינה, נֶרְבֶדָד ב**דולי הפנינים** של ביזה בווינגטון, ריימונדו ב**לוצ'יה די למרמור** של דוניצטי בפיטסבורג, אֶסְקֶמִיו ב**כרמן** של ביזה, אכילס ב**יוליוס קיסר** של הנדל באופרת סן פרנסיסקו ועוד ועוד.

בין הופעותיו הקונצרטיות: **התשיעית של בטהובן** בניצוח אוֹזְוֶה בפתחת אולימפיאדת החורף של 1998, **בריאת העולם** של היידן בניצוח מינקובסקי באופרה הפלמית באנטוורפן ו**השמינית** של מאהלר עם תזמורת פריס בניצוח כריסטוף אֶשְנֶבֶך.

עדית זמיר, בוגרת האקדמיה המלכותית בהאג שבהולנד, גילמה תפקידים אופראיים בארץ ובעולם: מרתה בפאוסט של גונו, מרצ'לינה בנישואי פיגרו של מוצרט, האדונית בהאדונית והרוכל של פֶרמונט, זיגלינדה בוולקירה של ואגנר, מרינה בבוריס גודונוב של מוסורגסקי, מיס ג'סל בטבעת החנק של בריטן, מארי בווצק של ברג, סנטווצה בקוולריה רוסיקנה של מסקאני, אריאדנה באריאדנה בנקסוס של ריכרד שטראוס והמרשלין ברוזנקווליר שלו, התפקיד הראשי בכרמן של ביזה, רוזלינדה בהעטלף של יוהאן שטראוס, ג'ורג'טה באיל טברו (האדרת) של פוצ'יני והתפקידים הראשיים בטוסקה ובהנזירה אנגליקה שלו. בהפקות "אופרה קאמרה" גילמה בין היתר את הפונדקית בפונדק הרוחות של זורמן.

ברפרטואר הקונצרטי שלה: הרקוויאם של מוצרט, גלוריה של ויוואלדי, התשיעית של בטהובן, מיסה חגיגית קטנה של רוסיני, המגניפיקט של באך, רקוויאם גרמני של ברהמס, איים קסומים למצורסופרן ולתזמורת מאת אלה מילך-שריף, יצירות של דה פאיה ומחזורי שירים של מאהלר. בעונה הקרובה תגלם זמיר באופרה הישראלית את היפוליטה בחלום ליל קיץ של בריטן, הרודיאס בסלומה של ריכרד שטראוס וליזה בהנוסעת של מֶצְ'סְלֶב ויינברג.

עדית זמיר זכתה בפרס סילברמן, במלגות המכון הישראלי לזמרה אמנותית (IVAI) וקרן התרבות אמריקה-ישראל.

פניני גרובנר השלים תואר ראשון במוסיקה ובאופרה בבית הספר גילדהול ובקולג' המלכותי למוסיקה בלונדון. את לימודי התואר השני קנה לו בבית הספר הגבוה למוסיקה מאנס בניו יורק. אחר כך היה לחבר ב"מיתר אופרה סטודיו" של האופרה הישראלית.

בקולג' המלכותי הלונדוני גילם גרובנר את התפקיד הראשי בדון פסקואלה של דוניצטי, את ראש העיר בדוקטור מירקל של ביזה ואת התפקיד שהוא מגלם היום. בשני פסטיבלים אופרה בריטיים היה לְפֹרְלוּ בֶדוֹן ג'ובאני ועם האופרה האנגלית הנוודת שר את תפקיד הבס באיברי ישוע שלנו מאת בוקסטהוּדָה.

באופרה של בית הספר מאנס היה בְּלַנְסֶק בסולם המשי של רוסיני ולורד סידני בהמסע לריימס שלו, בֶּטוּ בג'אני סיקי של פוצ'יני ופקיד ההגירה בטיסה של ג'ונתן דאב. עם "לופט אופרה" הניו יורקית ביצע את תפקיד קולין בלה בוהם של פוצ'יני. בסדנת המכון הישראלי לזמרה אמנותית (IVAI) בתל אביב שר את התפקיד הראשי בנישואי פיגארו ואת סֶפֶר פּוֹצ'יֶלָה בריגולטו של ורדי. ב"מיתר אופרה סטודיו" גילם את פיגארו באופרה דהיום ואת אֶלִידוֹרוּ בסינדרלה של רוסיני.

פניני זוכה במלגות מקרן התרבות אמריקה-ישראל וקרנות פרופ' קרול אלכסנדר ומשפחת הרבור.

עוד בטרם השלים עודד רייך את לימודי התואר הראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, היה בין מייסדי "נביאי הקווינטה", אנסמבל המתמחה במוסיקת ימי הביניים והבארוק, ובו היה חבר עד 2007. משסיים את לימודיו ב-2011, היה לחבר ב"מיתר אופרה סטודיו", וכיום הוא מופיע בקביעות באופרה הישראלית, עם תזמורות מובילות בארץ ובבתי אופרה רבים באירופה.

בין תפקידיו האופראיים: התפקיד הראשי ב**דון ג'ובאני** של מוצרט, פפגנו ב**חליל הקסם** שלו, ונָרְדוֹ ב**הגננת המדומה**, בְּלֹקוֹרָה ב**שיקוי האהבה** של דוניצטי, מְרִקוֹצִי ב**רומיאו ויוליה** של גונו, אֶלְבֵר ב**וֹרְתֵר** של מסנה, סילביו ב**פְּלִצִי** של לאונקוואלו, זֶרְמֹן ב**לה טרוויאטה** של ורדי, האב ב**הנזל וגרטל** של הומפרדינק, צ'רְכֵס ב**שיץ** של רכטר, ברוך ב**שתיקתו של ברוך** של מילך-שריף.

ב-2017 ביים, בהפקת אנסמבל בארוקדה, את האופרה **בחירתו של פריס** מאת פרסל, ובה שר את תפקיד מרקוריוס.

ברפרטואר הקונצרטי של רייך שני הפסיונים של באך, וכן קנטטות שלו, **המיסה בסי מינור** וה**מגניפיקט**, **אודה לסנטה צ'צ'יליה** של פרסל, האורטוריות **אסתר**, **שלמה ומשיח** של הנדל, **הרקוויאם הגרמני** של ברהמס, **הרקוויאם** של מוצרט, **מיסה חגיגית קטנה** של רוסיני, **מיסת נלסון**, **עונות השנה** ו**סטאבט מאטר** של היידן.

ענת צ'רני, ילידת ישראל, השלימה תואר ראשון בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב וזכתה במלגות בית הספר וכן במלגות ברקוביץ' ובסר. בין מורותיה היו פטרישה מְרִקוֹפְרִי והפרופסוריות מירה זכאי ותמר רחום. היום היא לומדת אצל הגב' אַבִי פּוֹרְמַנְסְקִי.

ב"מיתר אופרה סטודיו" גילמה את הנזל ב**הנזל וגרטל** של הומפרדינק, את אנג'לינה ב**סינדרלה** של רוסיני, את דידו ב**דידו ואניאס** של פרסל ואת התפקיד שהיא מגלמת היום. באופרה הישראלית גילמה את דוֹרְבֵּלָה ב**כך עושות כולן** של מוצרט, קְלוֹטִילְדָה ב**נורמה** של בליני, קִייט פִינְקֶרְטון ב**מאדאם בטרפליי** של פוצ'יני, ג'וֹבְנָה ב**ריגולטו** של ורדי, אִינֶס ב**הטרובדור** של ורדי והמשרתת ב**מקבת** שלו, תִּיסֶבֶה ב**סינדרלה** של רוסיני, סֶטְפֵנוֹ ב**רומיאו ויוליה** של גונו וְגִ'נֶטָה ב**שיקוי האהבה** של דוניצטי. בעונה 2016/17 הייתה הנסיך ב**סינדרלה** של מסנה באופרת פרייבורג שבגרמניה.

על בימת הקונצרטים הופיעה עם הסימפונית ירושלים ב**אורטוריה שלמה** של הנדל וב**מיסה בדו מינור** של מוצרט, עם הסימפונית הישראלית ראשון לציון ב**דיקסיט דומינוס** של הנדל, עם הקאמרית הישראלית בתפילת **ערבית ליום הקדוש-הַמְּוֹדָה** של מוצרט, ועם האופרה הישראלית ב**רקוויאם** של מוצרט.

איתן דרורי, בוגר המגמה למוסיקה ולתיאטרון בבית הספר התיכון בתפן, למד זמרה אצל הגב' פנינה ענבר בגליל, אצל פרופ' מירה זכאי בביה"ס למוסיקה בוכמן מהטה באוניברסיטת תל אביב ואצל הגב' מרינה לויט באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

דרורי היה סולן באופרות של פרסל, מוצרט, ראוול, יוהאן שטראוס ועוד. בין היצירות הליטורגיות ששר בהן: **מגניפיקט, מיסה בסי מינור ויוהנס פסיון** של באך, אורטוריות של הנדל, יצירות של מוצרט, **הרקוויאם** של צ'ימררזה, **סטאבט מאטר** של היידן ודבוז'ק, **אליהו** של מנדלסון, **מיסה קריאולה** של אריאל רמירז, **ערבית לשבת** של יחזקאל בראון ו**שיר השירים** של מרק לברי.

דרורי הופיע כסולן עם רוב התזמורות בארץ, תחת שרביטיהם של אבנר איתי, אבנר בירון, רונן בורשבסקי, מירנה הרצוג, יעל וגנר, לאונטי וולף, רון זרחי, אהרון חרל"פ, שמעון לביתוב, דורון סלומון, חנה צור, דוד שמר, מיכאל שני ונועם שריף.

ב-2003 היה ממקימי אנסמבל "נביאי הקווינטה", עמו הופיע עד 2008. האנסמבל זכה במלגת מפעל המלגות ע"ש שרת מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל לשנת 2006/07, ודרורי זכה במלגת הקרן בשנים 2006-2011, וכן במלגות קרנות רונן, בוכמן היימן והמכון הישראלי לזמרה אמנותית (IVAI).

ג'ניה בן גור אקסלרוד החלה את דרכה המוסיקלית כנגנית צ'לו, פסנתר וקלרינט. במקביל לשירותה בחיל המודיעין השלימה בהצטיינות תואר ראשון בזמרה בבית הספר למוסיקה בוכמן מהטה. את לימודי התואר השני השלימה בברוקלין קולג' בניו יורק. לאחר זכייתה בפרס הראשון בתחרות הילדה צאדק בווינה, הצטרפה שם לאנסמבל הצעיר של "תיאטרון אן דר וין", ושרה באופרות של הנדל, מוצרט, רוסיני, וייל ופולנק. כמו כן שרה באופרה הישראלית, באופרת טולוז, באופרה המודרנית של וינה, ב"דויטשה אופר" בברלין ובפסטיבלי גליינדבורן, אקסן פרובנס ורוויניה. ב-2019 תופיע לראשונה עם האופרה הממלכתית של שטוטגרט בתפקיד ג'יאנג צ'ינג **בניקסון בסיין** מאת ג'ון אדמס.

בין תפקידיה: **דספינה בכך עושות כולן**, סרן'ליה **ברחמי טיטוס**, **בלונדכן בהחטיפה מן ההרמון** (מוצרט); **ננטה בפלסטף** (ורדי); **לאורטה בג'אני סקיקי** (פוצ'יני); **אלווירה בהאיטלקיה באלג'יר** (רוסיני); התפקיד הראשי **בתאיס** (מסנה), **מ'רפה בכלת הצאר** (רימסקי קורסקוב); הנסיכה **בהנער והקסמים** (ראוול), **בלינדה בדידו ואניאס** (פרסל), **בוביקופף בהקיסר מאטלנטיס** (אולמן).

ג'ניה זכתה בפרסים: בתחרות לופטה לנייה בניו יורק, בתחרות גזין גורל באיסטנבול, בתחרות האופרה בברוקלין קולג' ובתחרויות האביב ובתחרות פאל בן-חיים בישראל.

שקד בר, זוכת פרס פֵישֶבֶך בתחרות הנדל הלונדונית ב-2016, גילמה באחרונה את פֵיֹרְדֵילִיגֵי בכך עושות כולן של מוצרט בפסטיבל וְלֶה דֵ'אֵיטְרִיָה באיטליה בניצוחו של פֵבֵיו לואֵזִי, עד לא מכבר המנצח הראשי של המטרופוליטן אופרה. בעקבות הופעתה, הזמינה המאסטרו לשיר את תפקיד הסופרן **ברקוויאם** של מוצרט עם התזמורת הבינלאומית של איטליה.

בין הדמויות שגילמה שקד: פּוֹפֵאָה וְנֶרֹנָה בהכרתה של פופאה של מונטוורדי, דידו וְאֵינֵאָס של פרסל, צֶרְלִינָה בדון ג'ובאני של מוצרט וְסֶרְפֵטָה בהגנת המדומה שלו. שקד שרה עם התזמורת הסימפונית ירושלים, תזמורת הבארוק ירושלים ואנסמבל בארוקדה. היא גם חברה באנסמבל הסולנים של האופרה הירושלמית.

שקד השלימה תואר ראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, כתלמידתם של אפרת בן נון, צבי זמל ומרינה לויט. בשנה האקדמית 2012/13 זכתה בפרס דיקן הפקולטה לאמנויות הביצוע, ובשנים 2013-2015 קיבלה מלגות מן הקרן לתרבות אמריקה-ישראל. לאחר מכן המשיכה את לימודיה בוונציה, וכיום היא תלמידתה של אנה סְקִיבִינְסְקִי. השנה החלה שקד לימודי תואר שני בבית הספר לאמנויות ג'וליארד בניו יורק.

זאת הופעתה הראשונה עם הקאמרה.

גבריאל לובנהיים מרבה להופיע ברפרטואר אופראי, באורטוריות וברסיטלי לידר בישראל ומחוצה לה. אחרי השלמת לימודיו באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, זכה במענק מאוניברסיטת מישיגן ללמוד אצל הטנור הידוע ג'ורג' שְרֶלִי. לאחר מכן סיים בהצטיינות יתרה תואר שני בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב, ובמקביל השתתף בכתות אמן.

בזמן לימודיו זכה במלגות הצטיינות של אוניברסיטת תל אביב ובמלגות של קרן שרת והמכון הישראלי לזמרה אמנותית (IVAI). גבריאל היה חבר ב"מיתר אופרה סטודיו" והוא מופיע בקביעות בהפקות האופרה הישראלית. מלבד זה הוא שר עם רוב התזמורות הבולטות בארץ, ובהן הפילהרמונית הישראלית בניצוח מהטה.

בין תפקידיו האופראיים: מְזֵטֹו בדון ג'ובאני של מוצרט, פפגנו בחליל הקסם שלו, התפקיד הראשי בנישואי פיגארו והתפקיד שהוא מגלם היום, סֶפִינְלוֹצ'וֹ בג'אני סקיקי של פוצ'יני, אוֹבֶרְטֹו בהמשרתת הגבירה של פרגולזי, האב והמכשפה בהנזל וגרטל של הומפרדינק, דֶנְדִינִי ודון מְנִיפִיקוֹ בסִינְדֶרֶלָה של רוסיני, בְּלֶקֶןֶרָה ודוֹלְקֶמֶרָה בשיקוי האהבה של דוניצטי, האיכר וסֶטֶש בצחוק של עכברוש של אלה מילך-שריף, בורא העולם בבראשית בצלילים של משה זורמן והכובען המטורף בעליסה בארץ הפלאות של דויד זבה.

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

חושבים מוסיקה

סדרת המוסיקה הייחודית של הקאמרטה, המשלבת שיחות על תרבות עם מוסיקה

יש לי ארץ אחרת

מוסיקה וסאטירה ומה שביניהן

מוסיקה, הומור וסאטירה - הילכו שלושתם יחדיו? ולמה לא, בעצם... אפרים סידון והקאמרטה ינסו לבחון את הקשר בין השלושה לאורך הדורות, ואף יצליחו למצוא כיצד מילים ותווים חוברו להם יחדיו, להפוך ליצירות הומור וסאטירה נועזות, הן בעולם והן בארצנו הקטנה, שבה, כידוע, ההבדל בין המציאות לבין הסאטירה כבר טושטש לחלוטין.

תיאטרון ירושלים, אולם רבקה קראון
יום ד', 6.12.17 בשעה 20:00
כרטיסים בקופת התזמורת ובאתר

מוזיאון תל אביב לאמנות, אולם אסיא
יום ו', 8.12.17 בשעה 11:00
כרטיסים בקופת התזמורת ובאתר

זיו קוז'קרו מנצח | אפרים סידון מרצה | ששי קשת שחקן וזמר | יעל לויטה סופרן
בתכנית: טקסטים של אפרים סידון לשירים של דובי זלצר,
אריאל זילבר, משה וילנסקי ונחום נרדי; שירי חנוך לוין
וקטעי סאטירה עדכניים שחיבר סידון לצלילי אריות מאופרות
של פוצ'יני, מוצרט, ביזה ורוסיני.

אפרים סידון סופר, מחזאי, סטיריקן, זוכה פרס ביאליק
ואחד מכותבי הסאטירה החשובים בישראל.

עוד בסדרת חושבים מוסיקה

3 | רק לרקוד אנדרס מוסטון מנצח מקהלת הבנות אַלְרֵהֵן (אסטוניה)
4 | כל העולם במה ניר כהן שליט מנצח עודד קוטלר מרצה שקד בר סופרן

כרטיסים
לצעירים
מתחת לגיל 35
₪ 50
במקומות
מזלים בלבד

צילום: אלון דהרי, אביהו קופלביץ, יחידה סוודי, יונת בלום

קופת התזמורת: 1-700-55-2000 | www.jcamerata.com

עודד לאופולד הוא שחקן תיאטרון, טלוויזיה וקולנוע יליד חיפה, בוגר בית הספר למשחק "בית צבי". בין ההצגות שהופיע בהן בתיאטרון הקאמרי: **המלך ליר**, **כטוב בעיניכם והמלט** של שייקספיר, **מעייני הכבשים** של לופה דה וגה, **החגיגה** של אוֹלְדְרִיֵדְג', **גטו** של סובול, **סוף טוב של ענת גוב** ו**שלוש אחיות** של צ'כוב (בהפקה משותפת עם הבימה).

בתיאטרון הספרייה השתתף בהצגות: **מקבת וחלום ליל קיץ** של שייקספיר, **רְשֹׁמוֹן** של אֶקוֹטְגֹה, **מלחמת טרויה לא תפרוץ** של ז'ירודו, **מעגל הגיר הקווקזי** של ברכט, **כובע מלא גשם** של ג'ז, **עד התביעה** של כריסטי והגנרל של השטן של צוקֶמִיאָר. בתיאטרון באר שבע שיחק ב**ביבר הזכוכית** של טנסי ויליאמס ועוד ועוד. בין הסדרות הטלוויזיוניות שהשתתף בהן: **כנפיים, החברה הטובים, אולי הפעם, רביעיית רן, גירושים נפלאים** ו**כוכב הצפון**.

סרטי קולנוע ששיחק בהם לאופולד: **להיות כוכב** (במאי: ארנון צדוק), **הבועה** (גל אוחובסקי ואיתן פוקס), **נוזחת אליפואד** (יהודה ג'אד נאמן), **סרט של משוטטים** (דוד דרזי ומעיין רוגל), **רגליים קרות** (דורון ערן), **נמס בגשם** (דורון ערן), **אֶבֶנְלֵה** (יוני גבע), **חתונה מנייר** (ניצן גלעדי) ו**ונדיה - שם זמני** (טובה אשר).

זו הופעתו הראשונה עם הקאמרה הישראלית ירושלים.

בני הנדל, עורך תכניות, מראיין וקריין, שידר בכל רשתות **קול ישראל** במשך כשלושה עשורים. היום הוא מנחה כנסים וטקסים במוסדות מחקר, הנצחה ותרבות, ומשמש קריין אמנותי באירועי ספרות, אמנות ומוסיקה. בין השאר הופיע עם הסימפונית ירושלים ב**המלך דוד** של הוֹנְגֶר, עם הקאמרית הרצליה ב**דיוקן לינקולן** של קופלנד, עם הקאמרה בפתיחה **אגמונט** של בטהובן וב**בריאת העולם** של היידן, עם אנסמבל פניקס ב**מחזה דניאל**, עם אנסמבל מיתר ב**הומאז' לאלזה** של טל ועם שלישיית עתר - ב**סיפור פשוט** של עגנון. הנדל השתתף בפסטיבל ישראל, בקול המוסיקה בגליל העליון ובפסטיבל השירה במטולה. בפסטיבל מאסטרו בעין הוד ביצע את הפואמה המוסיקלית **גבירת טירת שאלוט** של אלפרד לורד טניסון בתרגומו, בשילוב מוסיקה מאת משה זורמן.

את דרכו האמנותית החל ב-1969 כשחקן וזמר במחזמר הימבינימי **כלאדם** בבימויו של אריה זקס, וב-1979 השתתף בדיבוב סדרת ההנפשה המיתולוגית **היה היה: האדם** של הטלוויזיה החינוכית.

בני הנדל הוא מתרגם של פרוזה ושירה, בין היתר מיצירות וורדסוורת', וויטמן, טוויין, היינה, מילן וסילברסטיין. בשש השנים האחרונות הוא כותב את תכניות הקונצרטים של הקאמרה הישראלית ירושלים.

סטאבט מאטר

פול גודווין מנצח (בריטניה)
קרן מוצרי סופרן (ישראל)
רופרט אַנטיקנפ קונטרטה־טנור (בריטניה)

קורלי / קונצ'רטו גרוסו מס' 3 אופ' 6 בדו מינור
דומניקו סקרלטי / סלֶבָה רגיֵנה
מוצרט / אַקְזוֹלְטֵטָה יוֹבִילֵטָה
פרגולזי / סטאבט מאטר

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 3.2.18 בשעה 20:00

יום א', 4.2.18 בשעה 20:00

יום ו', 9.2.18 בשעה 13:00

ירושלים: תיאטרון ירושלים

יום ג', 6.2.18 בשעה 20:00

סביון: בית התרבות

יום ה', 8.2.18 בשעה 20:30

קנטטה

אבנר בירון מנצח
אַבְמוֹרֶפִיָה מְטֶקְסְקִי סופרן (יוון)
רִינְהוֹלְד פֶרִידְרִיך חצוצרה (גרמניה)
מתן דגן כינור (ישראל)

באך / קנטטה "הריעו לאלוהים בכל הארצות!" רי"ב 51

באך / קונצ'רטו לכינור במי מז'ור רי"ב 1042

באך / קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 2 בפה מז'ור רי"ב 1047

הנדל / גלוריה

הומל / קונצ'רטו לחצוצרה במי מז'ור

ירושלים: תיאטרון ירושלים

יום ג', 9.1.18 בשעה 20:00

סביון: בית התרבות

יום ד', 10.1.18 בשעה 20:30

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

יום ו', 12.1.18 בשעה 13:00

מוצ"ש, 13.1.18 בשעה 20:00

יום א', 14.1.18 בשעה 20:00

לורנצו דה פונטה, משורר חצר בווינה האימפריאלית, מחבר הברית של 28 אופרות בשיתוף עם 11 מלחינים, נולד בשנת 1749 בגטו היהודי של ונציה. שמו היה אז עמנואל קונלינו. להיות עמנואל בן חמש מתה אמו, והאב לא טרח בגידול שלושת בניו ובחינוכם. כל שביקש ירמיהו קונלינו הוא להיחלץ מן הגטו. ובאמת, בטרם נתקררו הבורקס בטקס בר המצווה של עמנואל, בכור הבנים, כבר מוססו בפיהם האב ושלושת הבנים את לחם הקודש במיסה הקתולית, כשמאחוריהם טקס ההטבלה לנצרות. כמה שנים אחר כך העניק ירמיה לבניו גם חורגת, נערה נוצרייה בת קצת פחות מ-17.

שם הכומר המטביל היה לורנצו דה פונטה, וזה השם ששמח הכומר להעניק לעמנואל, בן חסותו החדש. הכומר אף השקיע רבות בחינוך העלם והשיג לו מענקים למכללות משובחות. בתום לימודיו בחברת ונציאנים שאפתנים אחרים, היה המשורר הצעיר והמבריק לורנצו לכומר, אם כי לא לזמן רב. בוונציה של אותם ימים, שהביוגרף רוֹדֵנִי בולֵט מכנה כ"גן עדן לכמרים ולזונות", לא הפריעה לו גלימת הכמורה להפוך לגיגולו ולמהמר כפיית.

אחר כך נטל לו לפילגש אישה נשואה, ומשהטיפו לו ממוניו מוסר, פתח עמה בית בושת. אין ודאות שזאת הייתה הסיבה לגירושו מוונציה. ייתכן שהעילה הייתה קינה לטינית שחיבר ב-1776, ובה סימפטיה מוצהרת לרפובליקה החדשה "ארצות הברית של אמריקה", הנטולה מלכים ואצילים.

משנוכח שגם בבירת האימפריה הבריטית אין שכר למשוררים, היגר לאמריקה, מחוז חפצו זה כבר. בניו יורק ובפילדלפיה מצא יין סיציליאני, משי פלורנטיני, שיש קֶרְרָה וגבינת פֶרְמָה, אך לא ספרים באיטלקית. הוא פתח אפוא את החנות החסרה, סייע בהעלאת אופרות איטלקיות ובהקמת בית אופרה ראשון בדרום מנהטן, וכתב ארבעה כרכי זכרונות פטפטניים על פאות מפודרות, משי רקום, מוצרט וסליירי.

משגורש מוונציה, והוא בן 30, עקר לווינה, שם מצא בקיסר הנאור יוזף השני, מבטל עונש המוות והעבדות, פטרון מיטיב, וזה הפִּכּוּ למשורר החצר. וידויו של דה פונטה כי ניסיונו בכתיבת לבריתות זעום, לא מנעה מן הקיסר למנותו לכותב אופרות, וכך פגש את גדולי מלחיני התקופה, ובהם סליירי, מוצרט ומֶרִין אי סוֹלֶר, שעמם חיבר אופרות בצרפתית, בגרמנית, בספרדית ובאיטלקית.

מות יוזף השני המיט כליה על ימי הזהור של וינה, ודה פונטה נאלץ לשוב ולנדוד. אחרי שהות קצרה בפראג התיישב בלונדון, שם חי תריסר שנים מן היד אל הפה עם אישה צעירה, שילדה לו בנות ובנים. את הכנסתו הדלה מהפקת אופרות השלים בהוראת איטלקית ובממכר ספרים.

היכרות מזדמנת עם קְלֶמֶנט קְלֶרְק מור, פרופסור ללימודים קלאסיים בקולג' קולומביה, עזרה לו להיפך לפרופסור הראשון לאיטלקית באותו קולג'. לווייטה ב-1838 בקתדרלת סנט פטריק, בהיותו בן 89, הייתה אחת הגדולות בזמנה.

”צרפתי, איטלקי ואוסטרי מגיעים לספרד.” זאת איננה תחילתה של בדיחה, אלא משפט המתאר את היווצרותה של אחד הכוכבים הזוהרים בשמי האופרה.

”היום המטורף” היא כותרת משנה של האופרה בופה הזאת, ואכן, לאורך יום אחד בלבד העלילה מתגלגלת, ובמקום אחד - ארמון הרוזן אלמוויה וגנו. ולמרות אחדות הזמן והמקום, אם אין מתמצים את הרציטיבים לידי קריינות, כפי שעשינו אנו הפעם, האופרה הזאת עשויה/עלולה להימתח לידי שלוש שעות. ארבע מערכותיה גדושות דינמיקות בין־מגדריות ובין־חברתיות: אהבה וקנאה, סודות ושקר, ניצול של יחסי מרות והטרדות מיניות, נקמנות וסִמְפוּיָוּת, טפשות ופקחות, נבזויות וחרשות, איבות כרוניות ובריתות בלתי צפויות.

האופרה הזאת היא השותפות הראשונה בין מוצרט לבין דה פונטה*. בעקבותיה באו עוד שני שיתופי פעולה, מוצלחים לא פחות: **דון ג'ובאני וכך עושות כולן.**

בכורת נישואי פיגארו הייתה באחד במאי 1786 בבורגתיאטר הווינאי. יעד ההגשמה לא היה קל להשגה. את הלבדית האיטלקית יצר דה פונטה ממחזה תיאטרון של פייר בומרֶשֶׁה**, שבגלל ביקורתו האנטי־אריסטוקרטית נתקל בקשיי צנזורה הן בצרפת והן באוסטריה.

דה פונטה השכיל לעקר מן העלילה את מרעומי החתרנות החברתית ולהמירם בשנינה לנוכח הלכות המוסרית האנושית

בכלל, של נשים, גברים, רופאים, פרקליטים, משרתים ואדונים. ולצד כל אלה - שפע של חום וכן אנושיים, הומור, ידידות, נחמדות וחסד. לגרסה האופראית היה הקיסר יוזף השני מוכן, לשמחת הדורות, הצנזורה הוסרה והפנינה נתגלתה במלוא זוהרה.

בומרשה הציב את ההתרחשות בספרד, אולי כדי להרחיק את העדות, ואולי כי הספרדים ידועים במזגם החם. הלבדית של דה פונטה שנונה, ממושקלת ומחורזת לעילא, והשפה שבפי הדמויות מתגוננת על פי תפקידם החברתי: האדונים מדברים איטלקית נעלה מזו שבפי המשרתים, ושיחי הדוקטור והשופט מציגים באופן קריקטוריסטי את דימויים העצמי לעומת דימויים בעיני הבריות.

אשר למוסיקת מוצרט: כמובן כמה מן האריות המרהיבות ביותר בעולם האופרה יש כאן, אך מעבר לכך, ההלחנה משקפת בהתגוננותה הן את התפניות הדרמטיות והקומיות של העלילה, והן את המורכבות התוך־חברתית והבין־אישית.

הרושם הראשון הוא של יופי ואלגנטיות. גרד מעט, ויתגלו לפניך רמייה וכאב, כמיהה ועלבון. מרש החתונה במערכה השלישית הוא דוגמה טובה: רשמי, מלכותי והדור, אך פה ושם יש טרילים קטנים, נרעדים, המרמזים כי משהו לקוי מאוד עדיין באחוזת אלמוויה.

מוצרט העניק לתזמורת את היכולת להעביר למאזיניה הרבה ממסרי

תת־הטקסט: פתיחות, נגינות ביניים וליוויים מביעים מחשבות ומניעים שאינם יכולים להימסר במילים. דוגמה פיקנטית לזה מצויה באריה המפורסמת שבה מתריס פיגארו כלפי מעבידו־מתחרהו “אם לרקד תרצה, אדון רוזנצ'יק, הגיטרינה שלי תנגן”. בסלנג האיטלקי של עידן דה פונטה רמזה המילה גיטרה גם לישבן האנושי, ולכן הפולסים המוסיקליים המעטרים את האמירה “הגיטרינה שלי תנגן!” (IL chitarrino le SUONERÒ), נשמעים לקהל כמכות שמעניק פיגארו לרוזן התאוותן במקום שבו הגב הופך לישבן.

גם לנגינתן של הקרנות ביצירת מוצרט יש תפקיד עלילתי, ומומלץ לעקוב אחר מופיעיהן לאורך היצירה כולה, שהרי ידוע כי בכל פעם שמדובר בהצמחת קרניים בוגדנית - קרנות מוצרט נכנסות לפעולה...

*ראו המאמר עליו בעמ' הקודם.

**פייר־אוגוסטֶן קָרוֹן דֶה בּוֹמְרֶשֶׁה (1732-1799) היה שערן, ממציא, מעצב גנים, מחזאי, מוסיקאי, במאי, סטיריקן, דיפלומט, מרגל, מממן, מוציא לאור, סוחר נשק ומהפכן צרפתי־אמריקני. מעל הכול הוא ידוע כמחזאי של הטרילוגיה “הספר מסביליה”, “נישואי פיגארו” ו”האם האשמה”. פרט מעניין: יש הגוזרים את השם פיגארו, בעצם גיבור האופרה הזאת והטרילוגיה כולה, מ-Fils (de) Caron, בנו של קָרוֹן.

מערכה ראשונה

בבוקר חתונתו, פיגארו, משרתו של הרוזן, בודק את החדר שהקצה לו אדונו, ואילו סוזנה, כלתו לעתיד, חדרניתה של הרוזנת, מודדת כובע־פלוס־הינומה. סוזנה פוקחת את עיני אַרוֹסָה להבין שקרבת חדרם לחדרו של הרוזן נועדה לעזור לו, ולא להם: היא תקל על האדון לנצל את מרותו הגברית־ייצרית על ידי קרבתו הפיזית לחדרם. פיגארו מתקצף ומחליט לנקום.

מרצ'לינה, בעבר מנהלת ביתו של ד"ר ברטולו (והאומנת של רוזינה, היום הרוזנת אלמוויה) הלוותה בזמנה לפיגארו (בהיותו עדיין סֶפֶר) 2000 זהובים. בתמורה התחייב פיגארו כי יישא אותה לאשה, אם לא יעלה בידו לסלק את חובו. לרגל נישואיו הקרבים לסוזנה, מרצ'לינה מחליטה להפעיל את הסעיף. ד"ר ברטולו מוכן לעזור; בעבורו תהיה זו הזדמנות משיבת נפש לנקום בפיגארו על שבעבר סייע לרוזן להפוך את בת חסותו רוזינה לרוזנת. סוזנה ומרצ'לינה נפגשות, ושיחם נוטף נימוס ארסי.

נער השליחויות הצעיר כרובינו, מאוהב כרוני, מתפרץ ומבשר לסוזנה כי גורש מן הארמון עקב כך שהרוזן תִפְסוֹ מתעסק עם ברברניה, בת הגנן. הנער מתחנן כי סוזנה תשיג את התערבות הרוזנת לביטול הגזירה. במפתיע הרוזן מגיע, והנער המבועת מסתתר מאחורי כורסה. הרוזן עוגב אחר סוזנה, ועם כניסת דון בזיליו, המורה למוסיקה, גם הרוזן מזנק אל מאחורי הכורסה. הדבר מתאפשר, כי כרובינו החליק בינתיים לתוך הכורסה, וסוזנה כיסתה אותו ביריעת בד. דון בזיליו, מאכער ורכלן,

בא לספר שכרובינו מחזר אחרי הרוזנת. מזועזע, הרוזן מזנק מן המחבוא וחוזר על ציוויו כי כרובינו יגורש לאלתר. בעודו מפליג בגינוי כרובינו ומתאר איך תפס אותו עם ברברניה, הוא מרים את הבד, והנה גם כאן - כרובינו. סצנת הזעם מפי הרוזן נקטעת עם כניסת פיגארו להודות לרוזן על כי ביטל את "זכות הלילה הראשון", המתירה לכל פאודל לבתק את בתולי שפחותיו בטרם יימסרו לבעליהן. הרוזן מביע הסכמה רופסת לחגוג את חתונת פיגארו וסוזנה, אך מתעקש לדחותה. כדי להיפטור מכרובינו, הרוזן משלח אותו לצבא. פיגארו מתאר באוזני הנער חיי צבא לא ורודים.

מערכה שנייה

בחדרה, הרוזנת מבכה את מות אהבת בעלה אליה. סוזנה מאששת, ומספרת על ניסיונות הפיתוי שהרוזן מרעיף עליה. פיגארו מגיע ומתאר רעיון גאוני שעלה בו: הוא שלח לרוזן מכתב בעילום שם, בדבר מפגש עתידי (שקרי) בין הרוזנת למאהב (מומצא). הוא מציע: סוזנה תסכים לפגוש את הרוזן הערב בגן הארמון, כרובינו יתחפש לסוזנה, והרוזנת תתפוס את הרוזן בקלקלתו. כרובינו בא, ולבקשת סוזנה הוא שר שיר שחיבר לכבוד הרוזנת. הנשים נועלות את הדלת ומתכוננות להלבשת כרובינו בבגדי אישה. סוזנה יוצאת מן החדר למצוא שמלה תואמת לנער, והרוזן מקיש. הרוזנת פותחת, לא לפני שהיא דוחפת את כרובינו אל תוך הארון.

הרוזן מציג לרעייתו את המכתב האנונימי, ובינתיים - שאון בארון. הרוזנת נשבעת שזאת סוזנה, שלצאת אינה יכולה כי היא מודדת שם שמלת כלולות. סוזנה, שכזכור,

יצאה, חוזרת בינתיים, אך מתחבאת מעיני הזוג הדוכסי. למול התנגדותה הנחרצת של הרוזנת לפתיחת דלת הארון, הרוזן דורש שתצטרף אליו, כדי להביא כלי פריצה. לפני צאתו הוא נועל את דלתות החדר. סוזנה יוצאת ממחבואה, מאיצה בכרובינו לצאת מן הארון, וכיוון שהדלתות נעולות, כרובינו, בהחלטת רגע, קופץ דרך החלון לגן. סוזנה חומקת לארון במקומו. הרוזנת, תחת אימת הצקות הרוזן, מודה כי בארון כרובינו, אבל משנפתחת לבסוף דלת הארון, לא הנער שם, כי אם סוזנה. הרוזן מתחרט ומתנצל, מדווח לה על המכתב האנונימי ששלח לו פיגארו, ונראה שהכול סולחים לכול.

בינתיים פיגארו בא להכין את חתונתו. הרוזן מתחקר אותו בדבר המכתב שכתב, והוא, מה יגיד? מכחיש. לסבך את מצבו עוד, אנטונוי הגנן מתפרץ לחדר ומכריז שגבר קפץ לגן מחלון חדרה של הרוזנת. פיגארו מאשים אותו בתחילה בהזיות שכרות, אבל אחר כך הוא "מודה" כי הוא שקפץ מן החלון ואפילו מוסיף צליעה פתע, לשם חיזוק אמירתו. כל זה טוב לאופרה בופה. הגנן, למרות שכרונו, מגיש לרוזן את צו הגיוס של כרובינו, שנתגלגל בעפר במקום נחיתת הנער. בסיוע לחישותיהן של סוזנה ושל רוזינה, פיגארו נחלץ גם מזה: "כרובינו נתן לו את פקודת ההצבה, כדי לציידה בחותמת נאותה". ברגע זה מרצ'לינה מגיעה, וברטולו ובזיליו עמה. פיגארו הן לא פרע את חובו, ועליו לשאת אותה כעת. בספטט המסיים, שתי קבוצות שרות בהרמוניה אך בתחושות מנוגדות: שני הנתבעים - פיגארו וסוזנה - דואגים, ושלוש התובעים - מרצ'לינה, ברטולו ובזיליו - מדושני עונג. לבה של הרוזנת עם

בחפזותה של סוזנה ומזהירה אותה. סוזנה מחליטה להעניש את פיגארו ושרה לתוך החושך שיר אהבה המיועד כביכול לרוזן.

בינתיים הרוזנת וסוזנה מסתירות את זהותן, וקומדיית טעויות לפנינו: כרובינו מנסה לחלץ מן הרוזנת (למעשה "סוזנה" בתחפושת) נשיקה, הרוזן המגיע בחושך, זוכה בנשיקה המחליקה של כרובינו ומנחית על פיגארו סטירה שנועדה לנער השליחיות. כשהרוזן נותר סופסוף לבדו עם הסטוץ שלו "סוזנה" (כלומר בעצם עם רעייתו הרוזנת) הוא מעניק לה תכשיט, תשר לפלירט המובטח. בינתיים פיגארו נתקל בסוזנה (המעמידה פני הרוזנת ואפילו מחקה את קולה). הקומדיה בתוך קומדיה היא, שגם אחרי שהוא מזהה את קול זוגתו מבעד לחיקוי הרוזנת, הוא ממשיך להעמיד פנים שאחרי הרוזנת הוא מחזר. על כך סוזנה מכה אותו נמרצות, אך לבסוף הפיוס הטוב מגיע.

עדיין בחושך, הרוזן מחפש את סוזנה, ואינו יודע שהאישה שפיגארו מטיל עצמו לרגליה היא סוזנה (ולא "הרוזנת", כפי שהיא נדמית). תוך כדי ניסיונו של הרוזן למצוא את סוזנה בחשכת החורש, הוא גורר משם, בזה אחר זה, את כרובינו, ברברינה, מרצ'לינה ואת סוזנה האמיתית. לתחינותיה של זו שישלח, הוא מסרב בתוקף, כי הלא כרגע החליפה (בתור "הרוזנת") מילות אהבה עם פיגארו. אך כשלתע מופיעה מן החשיכה הרוזנת האמיתית, הרוזן נותר המום ואילם, וזה מקום טוב מאוד לסיים. הרוזן זוכה בסליחת רוזינה, והיום המטורף מסתיים בצהלה.

מכישלוננו, מתקבלת החלטה בדבר חתונה כפולה: סוזנה פיגארו, מרצ'לינה ברטולו.

אנטוניו מדווח לדוכס שכרובינו לא עזב את הארמון כנדרש, אלא סובב בו מחופש לנערה. בינתיים הרוזנת מכתובה לסוזנה פתק פיוטי לרוזן ובו ההזמנה למפגש לילי בגן. היא חותמת את המכתב בסיכה, שעל הרוזן להחזיר לסוזנה, כסימן שהבין וקיבל. פיגארו נכנס, ומכריז על תחילת חגיגות החתונה. בעת שסוזנה כורעת לפני הרוזן תוך כדי ריקוד של כיבוד, היא מגניבה לו את הפתק החתום בסיכה, ולהנאת פיגארו, הרוזן נדקר ומדמם. הכל מוזמנים לנשף הגדול בערב.

מערכה רביעית

בליל אי־יירה, בגן הארמון, ברברינה בוכה: היא איבדה את הסיכה שנתן לה הרוזן להשיב לסוזנה. פיגארו בא עם מרצ'לינה ולומד מברברינה על רצונה של סוזנה להיפגש עם הרוזן בחשאי. בלי לזכור שהרעיון היה שלו, הוא נדהם מ"בגידת" כלתו, ו... נשבע לנקום. מרצ'לינה מאמינה

הזוג הצעיר ואילו מוחו המתחבל של הרוזן עם התובעים.

מערכה שלישית

הרוזן, מבולבל מתהפוכות היום, נחוש לכפות על פיגארו לשאת את מרצ'לינה. סוזנה באה אליו לקדם את המזימה: היא "מסכימה" לפגוש את הרוזן בערב בגן. דא עקא, בצאתה, היא לוחשת לפיגארו העומד להיכנס "ניצחנו", ואת הלחשה הרוזן שומע ומחליט (שוב) "נקמה". הרוזנת חוששת שמזימת פיגארו תצא משליטה. היא נזכרת באהבתו של הרוזן ומחליטה לעוררה מחדש.

השופט דון קורציו מכריז שעל פיגארו לקיים את סעיף ההתחייבות. פיגארו מכריז שאינו יכול בלא הסכמת הוריו, שאת זהותם אינו יודע, כי נחטף בינקותו. כשהוא חושף את סימן הלידה שעל זרועו, מרצ'לינה מזהה כי זה בנה ומזהירה כי ברטולו האב. סוזנה מגיעה, ואבוי, מוצאת את פיגארו בזרועות מרצ'לינה. למרבה המזל אי־ההבנה מתבררת מהר, וכשהרוזן נוטש, מאוכזב

הוראות הבימוי נועדו להבהיר את עלילת האופרה. בביצוע של היום, ביצוע קונצרטי, רוב ההוראות האלה יצטיירו בדמיון הצופים.

אוברטורה פרסטו

מערכה א'

(חדר בארמונו של הרוזן אלמוויה שליד סביליה).

דואט

פיגארו: חמש... עשר... עשרים... שלושים... שלושים וישש... ארבעים ושלוש...

סוזנה: הנה, עכשו בול זה מתאים לי. כמו תפור במיחד בשבילי.

פיגארו: חמש...

סוזנה: תסתכל רגע, חמוד שלי, פיגארו... **פיגארו:** עשר...

סוזנה: תסתכל רגע, חמוד שלי, פיגארו... **פיגארו:** עשרים...

סוזנה: תסתכל רגע...

פיגארו: שלושים...

סוזנה: תסתכל רגע...

תראה ת'כובע שלי...

פיגארו: שלושים וישש...

סוזנה: תראה ת'כובע שלי...

פיגארו: ארבעים ושלוש...

סוזנה: תסתכל רגע וכו' וכו'

פיגארו: כן, נשמה, מאוד הוא יפה, כמו תפור במיחד בשבילך.

סוזנה, פיגארו: איזה יופי,

בקר החתנה שלנו ממשי קרוב!

סוזנה: כמה כיף לחתני האוהב,

פיגארו: כמה כיף לחתנך האוהב...

סוזנה, פיגארו: ...הוא הכובע הזה, היפה, המלבב, שפתפרה לה סוזנה בעצמה!

המספר

דואט

פיגארו: אם מאדאם צריכה אותך, אז, דירדין, קוראת היא לך - ואת בשני צעדים אצלה.

או: הבוס צריך אותי

ואז, דונדון, קורא הוא לי,

ואני אצלו קפיצה קלה!

סוזנה: כן, וגם: ביום נחמד,

פתאום רוזנו הנכבד,

דירדין, יחליט... ישלח אותך

למשימה טפה סבוכה,

ואז איזה שד קרוב לוודאי

יביא אותו דירדון אלי

דונדון! דירדין...

פיגארו: ששש! דברי בשקטו

סוזנה: דונדון! דירדין... תקשיבו!

פיגארו: נו, נו, תגידי מהר!

סוזנה: אם תרצה שנדבר,

תאמין לי ותפסיק לחשד!

פיגארו: כן, רוצה שנדבר,

אבל חושד מאוד, מאוד.

המספר

קוטיבה (שיר)

פיגארו: אם לרקד תרצה, אדון רוזנצ'יק,

אם לרקד תרצה, אדון רוזנצ'יק,

הגיטרינה שלי תנגן,

הגיטרינה היא תנגן, כן!

היא תנגן, כן, היא תנגן!

אם תרשם לבית ספר שלי, את כל הצעדים תלמד אצלי! אלמד אותך היטב, ממש מכל הלב! אבל בשפע טריקים אלמד אצרך ת'שטיקים, אלמד לסיף, אלמד לשיף, עם פה קצת לנבר, ופה קצת לחקר, את כל מזמותיך אהפך ואשבר.

המספר

אריה

ברטולו: הנקמה, כן, כן, הנקמה,

היא הענג של בעל החכמה,

למחל על עלבון? להתעלם? לוותר?

דבר שפל הוא, נלוז ביותר!

תוך שקול ושקלול,

תוך שנינות והתלהבות,

זה נתן... והענין הן כה מאוד רב-השיבות,

האמינו לי, זה יעשה!

אם נחוץ - אחרש את ספרי החקים

אם דרוש - אדוג תקדימים רחוקים,

בערמת עמימות, בכפל לשון,

אסבכו בסקנדל או בדבר בזיון.

שם ברטולו ידוע בסביליה הכרך,

הממזר הזה פיגארו במהרה ינצח!

המספר

דואט

מרצ'לינה: הכנסי לפני, גברתי הזוהרת!

סוזנה: לא, לא, אחריך, גבירה נהדרת!

מרצ'לינה: הו, לא, קדם את!

סוזנה: לא, לא, לכי את!

מרצ'לינה: הו, לא, קדם את!

סוזנה: לא, לא, לכי את!
מרצ'לינה, סוזנה: את מקומי אני יודעת,
בנימוסים איני פוגעת!
מרצ'לינה: כלת החן!
סוזנה: גבירת הכבוד!
מרצ'לינה: אהובת הרוזן!
סוזנה: אהובת ספרד!
מרצ'לינה: מה רב שבחך...
סוזנה: מה הדורה שמלתך...
מרצ'לינה: מה רם מעמדך...
סוזנה: מה רם גילך...
מרצ'לינה: ארביץ לה, בחיי,
אם תהיה פה עוד דקה...
סוזנה: אוי, אוי, איזה זקנה בלה ומצחיקה...
מרצ'לינה: הכנסי לפני, גברתי הזוהרת!
סוזנה: לא, לא, גבירה נהדרת!
מרצ'לינה: הכלה הטריה!
סוזנה: גברת הכבוד!

המספר

אריה

כרובינו: מה קורה לי, אוי, מה מתרחש?
'ני קודח: פעם קרח, פעם אש,
כל אשה מסעירה לי תראש,
כל אשה מרעידה לי תלב,
די לומר "אהבה" או "אוהבת",
והלב כבר נדלק כמו שלהבת.
הוא רועד, הוא דופק, מרפרף,
בתשוקה שקשה לי לכבש.

כשאני ער, אבל גם בחלום,
אהבה אדבר כל היום:
אספר להרים, לנחלים,
לפרחים, לצללים, לעלים,
אגלה להדים, לאויר,

את משא תשוקתי הכביר,
ואם אין, לא נשאר כבר למי,
אני מספר לעצמי.

המספר

שלישייה

הרוזן: מה אני שומע?!
סלק מיד, הרגע, תפגע, את הזנאי!
בזיליו: נא, אדון, אל בחרון,
בזמן לא טוב הגעתי, אולי...
סוזנה: אוי חרבון, איזה אסון,
פחד מר נופל עלי!
הרוזן, בזיליו: אמללה, כמעט נפלה!
היא נרגשת יותר מדי!
בזיליו: לאט, הנה, לכסא הזה!
סוזנה: מה קרה לי? מה נהיה לי? חצפנים!
רדו מעלי!

בזיליו: לצדך ולטובתך

אנחנו פה, לעזר ודי!

הרוזן: לצדך ולטובתך

אנחנו פה, מאור עיני!

בזיליו: ועל הנער, מה שאמרתי,

זה... רק חשד שאני סברתי!

סוזנה: זאת עלילה, זה לעז רע,

אל תאמין לו, לבדאי.

הרוזן: סלק הפלרטטון!

סוזנה, בזיליו: מסכן קטן!

הרוזן: מסכן קטן! מסכן קטן!

ואני תפסתי במו ידי!

סוזנה: איך?!

בזיליו: מה?!

סוזנה: מה?!

בזיליו: איך?!

סוזנה, בזיליו: איך ומה?!

הרוזן: אל בת דודתך נגשתי,

והדלת... נעולה,
היא פתחה - כי אני הקשתי -
נבוכה ובהולה,
זה עורר את חשדי וחפשתי יסודי,
וכשהרמתי כף, כמו כאן,
את מפת השלחן,
את מי רואים? את כרובין!
נבל, אני לא מאמין!!!
סוזנה: אוי ואבוי, אני אבודה!
בזיליו: זה גדול! זה אגדה!
הרוזן: אה! גברתי הנכבדה,
מבין עכשו את שיטתך!
סוזנה: זה גרוע מגרוע,
זה הולך ומסתבך!
בזיליו: כף עושות כל היפות,
לא חדש! מחר, עוד איך!!!

המספר

אריה

פיגארו:

פרפרון מאהב, די, נגמר,
לעופף - כבר שייך לעבר,
לא תציק לבנות ממחר,
הו, אדוניס, נרקיס מאהב.

לא נוצות יקשטו את הכובע,
המפאר כה שובב תלתליך,
לא זיהר מדשן עור פניך,
כעורה של עלמה, ורד שנהב.

פרפרון מאהב, די, נגמר,
לעופף - כבר שייך לעבר,
לא תציק לבנות ממחר,
הו, אדוניס, נרקיס מאהב.

מחיל בין הגדודים,
משפם, עם שק בגדים,
עם רובה וחרב גם,
גוזקוף ואף מורם,
על הראש טורבן או קפל"ד,
טונות כבוד, שכר די מועט,
ובמקום לרקד, לצחק,
תבוסס בבוץ עמק,
הר או גיא או יערות,
בשלגים, במדברות,
לתרועת החצוצרות,
לקול פצצות מסתחררות,
הצונחות לפער בורות.
שתי אַזניך - מצלה.
כרובינו, צעד קדימה,
אלי קרב ותהלה!
אלי קרב ותהלה!
אלי קרב ותהלה!

מערכה ב'

(בחדרה של הרוזנת. הרוזנת לבדה)
המספר

קוטינה

הרוזנת: תני, אהבה, לי מזור בכאבי,
ביגע ובאַנחות!
או תשיבי לי את אהובי,
או תני לי למות, לפחות!

המספר

קנצונה (שיר)

כרובינו: אתן, היודעות מה טעם האהבה,
בואו לראות: בלבי יש להבה!
מה שאני חש, אתאר לכן כאן,

לי זה חדש וממש לא מובן.
יש בי תחושה... של מין כמיהה,
פעם מהנה, פעם מענה,
הנפש נסערת... פתאום מתקררת,
ואז, אחרי רגע, שוב פעם בוערת.

מחפש איזה כפי מחוץ לעצמי,
אבל מה - לא יודע, ולא אצל מי.
אני נאנח, נאנק בלי הרצות,
ואז - בלי להרגיש - לרעד ולרטט.

חי בלי שלוח בלילות בימים,
ומה מתברר? שהכל די נעים.

המספר

אריה

סוזנה: בוא, רד על הברכים,
שב ככה, אל תזוז!
לאט, סובב את הכתפים,
יפה! מאה אחוז!
עכשו תלחיים,
תביט לפה ישר!
ישר עם העינים,
מדאמה לא פה כבר!
תצוארון תרים,
את המבט הורד,
זדים לפנים,
נראה אותך צועד.
נו, קום, תתחיל לצעד!
תראי אותו תסיח,
יפה כמו מלאך!
מבט הורס, מה, לא?
וגוף של אפולו!
חלום כל הבנות
מהמון סבות טובות.

המספר

שלישייה

הרוזן: סוזנה, צאי מיד, אני מציע לך!
הרוזנת: לא, חכה רק קצת! טפה זה מסבך.

סוזנה: אוי, אוי, זה לא נחמד!

הנער לאן הלך?!

הרוזן: ומי מונע, מי, למלא את פקדתי?!

הרוזנת: מונעת את זה הצניעות:

שמלה חדשה לכלולות,

היא מודדת שם ביחידות.

הרוזן: ברור פה מה הסוד:

יש איש פה מסתתר!

הרוזנת: מצב עגום מאוד,

מי יודע מה יהיה?

סוזנה: אוי, אוי!

נשאר לראות מה הלאה פה יקרה!

הרוזן: סוזנה!

הרוזנת: אנא!

הרוזן: לצאת!

הרוזנת: לא כעת!

הרוזן: עשי מיד דברי!

הרוזנת: לצאת לא אפשרי!

הרוזן: אז טוב, השמיעי קול,

אם את נמצאת בפנים!

הרוזנת: לא, לא, לא רבע קול,

שתקי, זאת פקדתי!

הרוזן: שמעי, רעייתי, זהירות!

סקנדל, שערורייה, חשוב מאוד למנע!

סוזנה: פה יש, בחיי, הסתבכות,

סקנדל, שערורייה, עומדים כעת לצמח!

הרוזנת: אישי היקר, זהירות,

סקנדל, שערורייה, חשוב מאוד למנע

המספר

דואט

סוזנה: תפתח, מהר תפתח,
לפתח, זאת סוזנה,
תצא מהר, תברח,
תצא מהארון!
כרובינו (יוצא מבוהל מהארון):
אוי, אוי, מה פה קורה?
אוי, אוי, איזה אסון!
סוזנה: משום... אולי מפה...
כרובינו: אוי, אוי, איזה אסון!
סוזנה, כרובינו: הכל נעול, אוי, אוי!
ממש, ממש חרבון!
כרובינו: חונק לי בגרון!
סוזנה: אוי, פחדו! האדון!
כרובינו (ניגש לחלון ופותח אותו):
תראי, למטה גן, אני אקפץ למטה!
סוזנה: כרובינו, השתגעתי?!
תסגר את החלון!
כרובינו: חונק לי בגרון!
סוזנה: חכה! מה, השתגעתי?
כרובינו: הוא פה כבר, האדון!
סוזנה: זה גבוה, אל עליון!!
תסגר את החלון!
כרובינו: תעזבי אותי, כבר די
למען הגברת,
אקפץ לאש, ב'חיי!
קחי נשיקה בוערת,
ממני לה, ובי!
סוזנה: עצר, אני אומר!
יהרג ת'עצמו, טפשונו!

המספר

פינאלה - שביעייה
הרוזן (ניגש אל הארון):
יצא משום, ממזר פחות-ערך,

צא, שליח נאלח!
הרוזנת: אוי, אדון, תנמיך ת'טון,
אל תבהיל אותו כל כך.
הרוזן: את כמזהו אשמה!
הרוזנת: לא, שמעו!
הרוזן: נו, מה יש, מה?
הרוזנת: דע שהמצב הזה
שבנו אתה אותו תמצא
חצי-ערום, חשוף-חזה...
הרוזן: חצי-ערום, חשוף-חזה?
הרוזנת:... ה'ה שיראה אישה...
הרוזן: הבנתי! זה ממש בושה!
ואני אדאג לנקמה!
הרוזנת: חשדך עושה לי עול
ותחושה לא נעימה!
הרוזן: חי נפשי, איזו בושה!
כן, תהיה פה נקמה!
את המפתח, תני מהר!
הרוזנת: דע שאין בו כל אשמה...
הרוזן: תני את המפתח!
הרוזנת: אתה יודע: אין בו אשמה!
הרוזן: לא יודע מי ומה!
הסתלקי, לכי מידי, נקלית אחת,
רק רוצה להשפילני!
הרוזנת: אני הולכת, די, אבל...
הרוזן: לא מקשיב בכלל, בכלל!
הרוזנת (נותנת לו את המפתח):
אני לא אשמה!
הרוזן: את כן רואים עליך,
הוא ימות וזה סופו,
וזה הסוף לצרותי!
הרוזנת: הוי, קנאה,
אילו צרות הבאת היום עלי!
(מן הארון יוצאת לפתע סוזנה)
הרוזן: סוזנה!!!
הרוזנת: סוזנה!!!

סוזנה: האדון! מה התמהון?
ת'חרב שלך קח, ותשחט ת'נאלח",
"השליח הממזר!"
הרוזן: ממש בשוק עכשו!
הראש קצת מסתחרר!
הרוזנת: איזו ספור הזוי! סוזנה היתה בפנים!
סוזנה: נראה קצת לא צפוי,
הם לא מאמינים!
הרוזן: את לבד?
סוזנה: תסתכל, אולי יש מישהו!
הרוזן: אסתכל, אולי יש מישהו?
הרוזנת: סוזנה, אני מטה, לא יכולה לנשם.
סוזנה: רוזנת, לא לדאג, יעבר פה בשלום,
הבחור מזמן לא כאן, ברח לאיפ'שהו!
הרוזן (יוצא נבוך מן הארון):
נראה לי כי שגיתי שגיאה מאוד גדולה!
על כל מה שעשיתי, סליחה ומחילה!!
רק מה? המתיחה שלך קצת אכזרית!
הרוזנת, סוזנה: או, כן, אכזר כמוך?!
לך יש מה להגיד?
הרוזן: אוהב אותך!
הרוזנת: חנפון!
הרוזן: נשבע לך!
הרוזנת: אוי, שקרן!
אני "נקלית", אני "בזיזה"
ועוד תארים כהנה!
הרוזן: תעזרי לי קצת, סוזנה,
להנמיך ת'זעם כאן!
סוזנה: אני אותך גם דנה,
חשדן ופקפקן!
הרוזנת: האם כזאת צפוי
לנפש מסורה?
רק יחס קר, בזוי, וכעס בתמונה?
סוזנה: (מנסה בכל זאת להרגיעה) רוזנת!
הרוזן: רוזינה! (פעם יחידה באופרה
שהוא קורא לה בשמה)

הרוזנת: אכזר, אל תקרא לי כן!
אני קרבנך המסכן,
אדם שאהב ונזנח,
שאתה מדי יום מתאמן,
להסב לו כאב ממשי!
אכזר, הוי, אכזר,
לסבל ענוי כזה
כבר לא אוכל, נגמרי!
הרוזן: הרמתי ידי,
נענשתי כבר די! מצאי בלבך רחמים!
סוזנה: מתחרט למדי,
נענש הוא כבר די! מצאי בלבך רחמים!
הרוזן: וספור השליח בארון?
הרוזנת: זה היה לנסות אותך.
הרוזן: והרעד, דפיקות הלב?
הרוזנת: זה היה כדי לצחוק לך.
הרוזן: והמכתב ההוא השפל?
הרוזנת: זה פיגארו בשל וזיליו תבל.
הרוזן: הוי שני בוגדים, לו יכלתי...
סוזנה, הרוזנת:
אנחנו לא סולחות בכלום
למי שלא רחום!
הרוזן: אם נא מצאתי חן,
נשלים, נשלים, אם כן,
רוזינה לא תותיר
את לבבה אטום.
הרוזנת: ראי, ראי, סוזנה,
מה רך הוא לבבי,
מי יאמין עוד, מי,
אם גברת שוב תכעס?
סוזנה: כן, ככה זה אצלנו,
סולחות ומתקפלות,
ואז יודאי כבודנו
נמחץ, נדרס, נרמס.
הרוזן: הביטי בי!
הרוזנת: חסר לי!

הרוזן: הביטי בי!
הרוזנת: חסר לי!
הרוזן: הביטי בי, טעייתי, מביע חרטה.
סוזנה, הרוזנת, הרוזן: יפה, ומעתה,
הנפש הזאת תלמד באחר להתחשב.
(נכנס פיגארו)
פיגארו: נכבדי! נגני ערוכים לנגן,
יש קרנות, חוצרות!
חלילים יש גם כן!
כל עם נתייך עורכים חזרות!
נאוצה, נרוץ לערך חתנה!
הרוזן: לֵאֵט, אל תרוץ...
פיגארו: ההמונים כבר בחוץ.
הרוזן: לֵאֵט, אל תרוץ...
הסבר לי נחוץ
הבהרה קטנטנה.
סוזנה, הרוזנת, פיגארו:
אוראו! מה עכשו?
עמדה עדינה!
(בו בזמן הרוזן אומר בינו לבינו):
הרוזן: את משחק הקלפים
אשחק בתבונה.
הרוזן: הידוע לך, מר פיגארו,
האגרת הזאת מי חבר?
(שולף מכיסו את המכתב שחיבר פיגארו):
פיגארו: לא ידוע לי!
הרוזן: לא ידוע לך?
פיגארו: לא!
סוזנה, הרוזנת, הרוזן:
לא ידוע לך?
פיגארו: לא, לא, לא!
סוזנה: ולא נתת אותו לדון בזיליו?
הרוזנת: כדי לקחתו...
הרוזן: אתה מבין?
פיגארו: אוי לא, אוי לא!
סוזנה (בלא שהרוזן ישמע): ולא זוכר את

המטרון הקטן...
הרוזנת (כנ"ל): שהערב קפץ אל הגן?
הרוזן: הבנת? הבנת?
פיגארו: לא, לא.
הרוזן: לא יועילו תרופיך,
את האמת מראות פניך,
אתה משקר, וזה ברור!
פיגארו (לעצמו, בהומור מר):
זה פני משקרות, לא אני.
סוזנה, הרוזנת: לחנם תאמץ ראשך,
התגלה לכל סודך,
לא יעזר כאן שום קטור!
הרוזן: מה בפיד?
פיגארו: שום דבר!
הרוזן: אתה מודה?
פיגארו: אני לא מודה!
סוזנה, הרוזנת:
שתק, טפשוני, סוף לקומדיה.
פיגארו: כדי לתת לה סוף הולם,
כנהוג על בימותינו,
אל שמחת חתונתנו,
בואו ויחדו יצא.
סוזנה, הרוזנת, פיגארו (בפנייה אל הרוזן):
כן, אדון, אל תתעלם,
תחנתם/תו אנא מלא.
הרוזן: מרצ'לינה! מרצ'לינה!
איפה את ברגע זה?
(אנטוניו הגנן נכנס בסערה)
אנטוניו: אה... אדוני!
הרוזן: מה קרה?
אנטוניו: חצפה מי שעשה את זה!
סוזנה, הרוזנת, הרוזן, פיגארו:
מה קורה, מה ארע?
אנטוניו: תקשיבו!
סוזנה, הרוזנת, הרוזן, פיגארו:
נו, תגיד כבר, מה קרה?

אנטוניו: הקשיבו!
מהמרפסת שבצד של הגן,
ראיתי כבר אלף דברים נזרקים,
אבל היום זה כבר שיא,
זרקו איזה איש, חי נפשי!
הרוזן: מהמרפסת?
אנטוניו: תראה תציפורנים!
הרוזן: לגן?
אנטוניו: כן!
סוזנה, הרוזנת: פיגארו, תתכונן!
הרוזן: מה אני שומע?
סוזנה, הרוזנת, פיגארו:
הכל הוא קלקל, המעצבן,
מה הוא רוצה, השכור הטרחן?
הרוזן: זרקו איש, אתה אומר?
ולאן האיש הלך?
אנטוניו: מה הלך? כמו שד ברח!
רהופו נעלם, לא יודע לאן!
סוזנה (לאזני פיגארו):
אתה יודע... אמ... כרובינו...
פיגארו: יודע, ראיתי איזה צחוק!
האהאהאהאה...
הרוזן: שיתק שם!
פיגארו: האהאהאהאה...
אנטוניו: מה יש לו לצחוק?
פיגארו: האהאהאהאה...
מהבקר הוא מוצץ תבקבוק.
הרוזן: אז תגיד שוב, איש מהמרפסת?
אנטוניו: מהמרפסת!
הרוזן: אל הגן?
אנטוניו: אל הגן!
סוזנה, הרוזנת, פיגארו:
מהפה של השיכור מדבר הקנקן.
הרוזן: ובכל זאת תמשיך:
את פניו לא ראית?
אנטוניו: לא ראיתי.

סוזנה, הרוזנת: פיגארו, שים לב!
הרוזן: ובכן?
אנטוניו: לא ראיתי.
פיגארו: די, פטפטן, תסתם כבר ת'פה,
מכלום לעשות טררם שכזה!
טוב, כיון שהכל כבר יוצא,
אל הגן קפצתי אני!
הרוזן: מי??! אתה?!

סוזנה, הרוזנת (בינן לבינן):
איזה ראש! ממש גאון!
פיגארו (אל הרוזן): כן, אני ומה התמהון?
הרוזן: מי? אתה?!

סוזנה, הרוזנת: איזה ראש! ממש גאון!
פיגארו: כן, אני מה התמהון?
הרוזן: להאמין בזה אני לא יכל.
אנטוניו: איך נהיית כזה גדול? אחרי
הקפיצה לא היית ככה.
פיגארו: מי שקופץ תמיד נהיה ככה.
אנטוניו: מי אומר?
סוזנה, הרוזנת (אל פיגארו):
אוף, הוא מתעקש, הבער!
הרוזן: מה אתה אומר?
אנטוניו: לי נראה היה זה נער...
הרוזן: כרובינו?

סוזנה, הרוזנת: שתןן ארו, קשקשן ארו!
פיגארו (בציניות לעניין הזכרת שמו של
כרובינו): כן, מסבילה הגיע עכשון,
הן לסבילה על סוס הוא רכב.
אנטוניו: לא, לא ראיתי שום סוס!
זה שקפץ, לא היה סוס מתחתיו!
הרוזן: די, מצינו, הכל כבר לעוסי!
סוזנה, הרוזנת: איך, אלהים, יפתר המצב?
הרוזן (לפיגארו): אז אתה...
פיגארו: קפצתי למטה...
הרוזן: אבל למה?
פיגארו: מרוב פחד...

הרוזן: איזה פחד?
פיגארו: אה... לשבתי לי פה סגור,
בתקוה לפגש את אלה הפנים
(מצביע על סוזנה),
ושמעתי פתאום איזה רעש לא ברור,
והשבתי על המכתב... וקולך הרעים,
אז קפצתי מאימה, מתוך פחד עצור,
ומתחתי גיד פה ברגל.
אנטוניו (מגיש לרוזן דף נייר):
אז אתה בטח אבדת את הפתק הזה?
הרוזן: תן לראות!
פיגארו: אני במלכדת.
סוזנה, הרוזנת: פיגארו, שים לב!
הרוזן (מעיף מבט בנייר ופונה לפיגארו):
תגיד לי, אתה יודע מה זה יכול להיות?
פיגארו (מוציא ערימת פתקים מהכיס):
חכה, חכה, יש לי כל כך הרבה!
אנטוניו: רשימת החובות שלך, בטח!
פיגארו: רשימת בתי המרזח שלך, בטח!
הרוזן (לפיגארו): דבר!
(לאנטוניו): תניח לו!
סוזנה, הרוזנת, פיגארו (לאנטוניו):
תניח לו/לי ולך!
אנטוניו: אני הולך,
אבל אם אתפס אותך שוב...
סוזנה, הרוזנת, הרוזן (לאנטוניו): תניח לו!
פיגארו: לך, לך, אני לא פוחד ממך!
סוזנה, הרוזנת, הרוזן (לאנטוניו):
תניח לו ולך! (אנטוניו יוצא).
הרוזן (מנופף בדף שקיבל מאנטוניו):
אז מה? אז מה?
הרוזנת (הציצה בדף ולוחשת לסוזנה):
אזי זה טפס החייל של כרובינו!
סוזנה (לוחשת לפיגארו):
אלהים, זה טפס החייל של כרובינו!
הרוזן: דבר!

פיגארו (לעצמו): איזה בלגן!

(בקול רם): כמוכן! כמוכן!

זה טפס שנתן לי כרובינו מזמן!

הרוזן: לשם מה?!

פיגארו: כי אין בו...

הרוזן: כי אין בו...?

הרוזנת (בלחש לסוזנה): חותמת!

סוזנה (בלחש לפיגארו): חותמת!

הרוזן: אז מה תשובתך?

פיגארו: נהוג...

הרוזן: מה?! מה?! מה זה הגמגום?

פיגארו: אה... אין בו חותמת,

אז הוא עוד לא חתום!

הרוזן: הוא מביא לי ת'סעיף, הממזר הערום!

כל זה, איך אומרים? מסתורין בשבילי!

סוזנה, הרוזנת: כשיעבר כבר כל זה -

זה מתח עצום -

זאת תהיה, בחיי, הקלה בשבילי!

פיגארו: הוא סתם מתנשף,

לא ימצא עלי כלום,

הידע שלו עוד מועט משלך!

(לחדר מתפרצים מרצ'לינה,

ברטולו ובזיליו):

מרצ'לינה, בזיליו, ברטולו:

אדון רם, תמצית הצדק,

נא הקשב לנו עתה.

סוזנה, הרוזנת, פיגארו:

באו למלאני סבל,

איזה פתרון אמצא?

הרוזן: ישועה סופסוף בדרך,

מצבי כבר לא נורא.

פיגארו: שלישיית לצים הם אלה,

מה בשלו כבר במוחם?

הרוזן: לא להפריע, אנא שקט,

תנו להם לומר דברים!

מרצ'לינה

(מחזיקה מגילה ומצביעה על פיגארו):

גבר זה, רשום, הנה:

מתחייב לשאת אותי,

אם לא יחזיר הלואתי.

ראו ת'התחייבות הזאת!

סוזנה, הרוזנת, פיגארו: מה, מה, מה?

הרוזן: שקט, שקט! אני פה

לנוט, לפסק, לשפט!

ברטולו: הנני הממנה

להגן על עניינה

של גברתי, את תביעותיה,

דרישותיה לגבות!

סוזנה, הרוזנת, פיגארו: הוא שרלטן!

הרוזן: שקט, שקט! אני פה

לנוט, לפסק, לשפט!

בזיליו: אני מכר כאיש החלד,

עדותי אני מוסיף:

כתב החוב לזה בסעיף

"איסולוק יגרר כלולות".

הרוזן: שקט, שקט! שטר החוב

יקרא כאן עד הסוף,

בלי שום עגולי פנות!

סוזנה, הרוזנת, פיגארו:

אני מבלבלת, המומה/

אני מבלבל, אני המום,

מיאשת, הלומה/מיאש, ממש הלום!

שד הגיע מן התהום וגרם לזה לקרות!

מרצ'לינה, בזיליו, ברטולו, הרוזן:

איזה יפוי יום מצלח! נצחוננו די מבטח;

אל הופיע ממרום וגרם לזה לקרות!

הפסקה

מערכה ג'

(אולם מפואר מוכן לטקס כלולות)

המספר

דואט

הרוזן: כמה יובלות, סוררת,

הוצאת לי ת'נשמה?

סוזנה: לוקח זמן לגברת

עד שהיא מסכימה!

הרוזן: אז טוב, בגן תהיי?

סוזנה: תרצה? אז, כן, אהיה.

הרוזן: ולא תאכזבי?

סוזנה: לא, לא, לא אאכזב.

הרוזן: תהיי?

סוזנה: כן.

הרוזן: לא תאכזבי?

סוזנה: לא.

הרוזן: לא תאכזבי?

סוזנה: לא, אני לא אאכזב.

הרוזן: אני מוצף באשר רב,

נשמתי מלאה חדוה!

סוזנה: סלחו לי על הכזב,

מפירי האהבה!

הרוזן: אז טוב, בגן תהיי?

סוזנה: תרצה? אז, כן, אהיה.

הרוזן: ולא תאכזבי?

סוזנה: לא, לא, לא אאכזב.

הרוזן: תהיי?

סוזנה: כן.

הרוזן: לא תאכזבי?

סוזנה: לא.

הרוזן: טוב, אז תהיי?

סוזנה: לא.

הרוזן: לא????!!!!

סוזנה: אם תרצה שאהיה, אהיה.

הרוזן: לא תאכזבי?

סוזנה: כן.

הרוזן: כן???!!!!!!!

סוזנה: לא, לא, לא אֶאֱכֹזב.

הרוזן: אני מוֹצֵף בְּאִשְׁרֵי רב,

נְשַׁמְתִּי מְלֵאָה חֲדוּה!

סוזנה: סלחו לי על הכֶּזֶב,

מִפְּרִי הָאֵהָבָה!

המספר

רציטיטיב ואריה

הרוזן: "נצחנו במאבק?" מה אני שומע?

לֵאִיזוֹ מַלְכָּדֵת נִפְלְתִי? בּוֹגְדִים!

אֶעֱנֶשׂ אֶתְכֶם, וְאֵת הָעֶנֶשׂ אֲנִי אֶקְבְּע!

וְאִם הוּא יִשְׁלַם לְמַחֲזָרֵת הַזְּקֵנָה?

אֵיךְ יִשְׁלַם לָהּ? בְּמָה?

וְיֵשׁ אֲנִטוֹנִיו, שְׁלֵא יִסְכִּים שְׁאֲחִינִיתוֹ

תִּנְשֵׂא לְפִיגָארוֹ הַזֶּה, חֶסֶר הַיְחוּס...

עַל יְדֵי לְטוֹף הָאָגוֹ שֶׁל הַמְּטַמֵּס הַזֶּה,

אֲשִׁיג אֶת מְבַקְשֵׁי הַנְּצַחון שְׁלִי!

לְרֹאוֹת אֵינִי יָכוֹל

אֶת מְשֻׁרְתֵי עוֹלָץ,

בְּזִכְיָה שְׁאֵנִי חִפֵּץ

וְאֵינָהּ בְּהִשְׁגִּי!

לֹא אֶרְצֶה לְסַבֵּל

זוּג בֵּין אִישׁ נִבְזֶה

עִם זוֹ שְׁאֵנִי רוֹצֶה,

וְאֵינָהּ רוֹצֶה אוֹתִי!

לֹא, זֹאת לֹא אֶבְלַע

שְׁיִמְיוֹ מְאֻשְׁרִים!!!

לֹא נוֹלַד בְּרֵהָעוֹלָה

שְׁיִסֵּב לִי יִסוּרִים,

וּבְנוֹסֵף, יִצְחַק לְמַצּוֹקֵתִי!

עֲכָשׁוּ רַק הַתְּקוּהָ

שְׁאֲנִקְם אֶת נִקְמָתִי

נוֹסַכְתָּ בִּי חֲדוּה

מְרַגֵּיעָה אֶת נִשְׁמָתִי!

המספר

שישייה

מרצ'לינה: נָא חֲבִיבִי, בֵּן יָקָר לִי,

אֶל לְבָבְךָ אֲמַץ אֲמַר;

פיגארו: בּוֹא, אָבִי, עֲתָה לֹא זָר לִי,

נִפְזָר הַמְּבוּכָה.

ברטולו: כָּל זְרוֹת שְׁהִיְתָה בֵּינֵינוּ

נַעֲלָמָה וְנִשְׁכָּחָה.

קורציו: זֶה אָבִי? זֹאת אִמּוֹ?

אֵי, הַחֲתָנָה הַלְּכָהּ

הרוזן: אֲנִי הַמוֹם, אֲנִי דְהוּם,

רְאִשֵׁי זְקוּק לְקִצַּת מְנוּחָה.

(פּוֹנֵה לְעֵבֶר הַדְּלֵת).

מרצ'לינה, ברטולו: בֵּן אֵהוּב!

פיגארו: הוֹרִים אֵהוּבִים!

(נִכְנַסֵּת סוֹזְנָה וְחוֹסֶמֶת אֶת דְּרֹכּוֹ שֶׁל הַרוֹזֵן)

סוזנה: אֶדוֹן רוֹזֵן, רְגַע אֶחָד,

הִנֵּה הַבְּאִתִּי סָכּוּם נִכְבָּד,

כְּדֵי לְקַנּוֹת אֶת פִּיגָארוֹ,

שְׁהִיָּה חִפְשֵׁי כְּעַתָּה!

(בֵּינִיתִים, בְּפִינָה נִסְתַּרְתָּ מֵעֵינֵי סוֹזְנָה,

פִּיגָארוֹ מִתְחַבֵּק עִם הוֹרִיו).

מרצ'לינה, ברטולו: בֵּן אֵהוּב!

קורציו, הרוזן: לֹא בְּרוּר מָה מִתְרַחֵשׁ פִּיה,

(מְצַבִּיעִים אֶל עֵבֶר פִּיגָארוֹ וְשְׁנֵי הוֹרִיו):

הַסֵּתֶכְלִי שֵׁם: יֵשׁ טָרָצֵט!

פיגארו: הוֹרִים אֵהוּבִים!

סוזנה

(מִבְּחִינָה בְּפִיגָארוֹ מִתְחַבֵּק עִם מְרַצ'לִינָה):

אָה, הִנֵּה, מְצָא כְּלָהּ,

אֶלֶהִים, אֵיזָה בּוֹגְדִי!

תַּעֲזוּב אוֹתִי, רָשְׁעִי!

פיגארו: לֹא, חֲכִי! תִּקְשִׁיבִי לִי!

סוזנה (סוֹטֶרֶת לוֹ): קוֹת, תִּקְשִׁיב לְזֶה!

מרצ'לינה, ברטולו, פיגארו:

כָּל זֶה בָּא מֵאֵהָבָה,

קוֹרָה בְּלִי סוּף, מְקַרָּה כְּזֶה.

סוזנה (בֵּינָה לְבֵינָה): אֲנִי רוֹתַחַת מִחֶמֶה,

אֵיךְ הַזְּקֵנָה עֲשֵׂתָה לִי אֵת זֶה!

הרוזן, קורציו: אֲנִי/הוּא רוֹתַחַ מִחֶמֶה,

אֵיךְ הַגּוֹרָל עֲשָׂה לִי/לוֹ אֵת זֶה!

מרצ'לינה: כְּעֶסֶף אֲנִי שִׁתְּקִי, בְּתֵי הַיִּקְרָה,

אֵת אִמּוֹ אֲנִי חֲבִיבִי, הֵן אֲמַרְךָ אֲנִי אֵהִיָּה.

סוזנה: אִמּוֹ? **ברטולו:** אִמּוֹ!

סוזנה: אִמּוֹ? **הרוזן:** אִמּוֹ!

סוזנה: אִמּוֹ? **קורציו:** אִמּוֹ!

סוזנה: אִמּוֹ? **מרצ'לינה:** אִמּוֹ!

מרצ'לינה, קורציו, הרוזן, ברטולו: אִמּוֹ!

סוזנה: אֲמַרְךָ?

פיגארו: זֶה אָבִי, וְגַם הוּא יֵאֻשֶׁר.

סוזנה: אָבִי?

ברטולו: אָבִי!

(וּכְרִ, כְּקוֹדֵם, כָּל הַנוֹכַחִים נִשְׂאִלִים וְעוֹנִים).

קורציו, הרוזן:

אֵת הָעֶנִי הַנּוֹרָאִי שֶׁל הָרְגַע הַנוֹכְחִי,

הִלֵּב שְׁלִי בְּקִשֵׁי נוֹשֵׂא.

סוזנה, מרצ'לינה, ברטולו, פיגארו:

אֵת הָעֶנּוּג הָעֵלְאִי שֶׁל הָרְגַע הַנוֹכְחִי,

הִלֵּב שְׁלִי בְּקִשֵׁי נוֹשֵׂא.

המספר

רציטיטיב ואריה

הרוזנת: סוֹזְנָה עֵדִין לֹא כָּאן.

דְּחוּף לִי כָּל כֶּף לְדַעַת,

אֵיךְ קִבַּל הַרוֹזֵן אֶת הַצְּעָתָהּ.

נראה לי קצת מסכן המבצע הזה,
עם בעל כשלי.
טוב, מה יכול להיות? בחסות הלילה,
אבלבש את הבגדים של סוזנה,
והיא תלבש את שלי.
לאיזה שפול ירדתי עם בעל אכזר כל כך!
אצלו יש מזג נדיר של בוגדנות, קנאה
וזלזול באחר.
בהתחלה אהב אותי, אחר כך העליב אותי
ולבסוף בגד בי,
ועכשו הוא מאלץ אותי להעזר בידי משרתת.
הוי היכן השבועות
של אותה מתיקות נהדרת?
מה עלה בגורל השבועות
שהפיקה לשון משרתת?
מדוע את רגעי האור
שהיו לימי בכי ונהי
נגזר כי עדין אֶזכר,
לא פרחו מזכרונותי!
הלואי שנאמנותי -
למרות כל סבלי - לא תטשני,
ואוכל לממש תקותי,
כי שוב במהרה יאהבני.

המספר

דואט

הרוזנת (מכתיבה את שם השיר):
"שיר על אודות הרוח הקלה".
סוזנה: על אודות הרוח הקלה.
הרוזנת: מתוק המשב...
סוזנה: המשב...
הרוזנת: שיפוח הערב...
סוזנה: הערב...
הרוזנת: תחת ארני החרש...
סוזנה: תחת ארני...?

הרוזנת: תחת ארני החרש.

סוזנה: תחת ארני החרש.

הרוזנת: הוא את השאר כבר יבין.

סוזנה: בטח, יבין, יבין.

הרוזנת: הוא את השאר כבר יבין.

המספר

פינאלה

פיגארו: הנה המרש, נלך!

לעמדותיכן, יפות. סוזנה, תני לי ידך!

סוזנה: הנה היא.

(הכל יוצאים, מלבד הרוזן והרוזנת).

הרוזן (לרוזנת, בדברו על פיגארו, היוצא):

חסר בושף!

הרוזנת: אני חשה קרה כקרח!

הרוזן: רוזנת!

הרוזנת: בוא, לא נדבר עכשו.

הנה שני הזוגות הנשאים.

עלינו להקביל את פניהם.

אחת ביניהם יקרה במיוחד ללבך. נשב.

הרוזן (לעצמו): נשב. ואתכן את נקמתי!

(בזמן המחולות, סוזנה כורעת לפני הרוזן,

לקבל ברכתו ומגיבה לו את השיר המזמינו

בערב לגן. בזמן פתיחת הפתק, הוא נדקר

בסיכה שהרוזנת הצמידה לו כחותמת,

ומלקק את אצבעו המדממת).

הרוזן: זה ככה נשים: תוקעות סכות בכל פנה.

אבל, טוב, בכל זאת, יש פה הזמנה לגנה.

פיגארו (שהבחין ב"תאונה" הקטנה,

לוחש לסוזנה):

הוא קבל ממישהי מכתב אהבה חתום בסכה,

וירד לו דם,

ועכשו הנרקסיסט מחפש אותה.

איזה מטמטם!

הרוזן: נלך עכשו, חברים!

והערב נערך חתנה אדירה,

עתירה בשירים,

בלפידים ובסעודה כיד המלך,

בנגינות ובמחולות.

יראה כל העולם כיצד אני דואג

למי שאני חפץ ביקרם!

כל הנוכחים (מלבד הרוזן והרוזנת):

אוהבים נאמנים,

שואפי הוד ואור,

זמרו, שוררו

לאדון הנאור!

מנהג משבש

זנח ונטש,

ונערות טהורות

לחתניהן נמסרות!

נשירה באון,

לאדון פה נבון!

מערכה ד'

(גן הארמון. יש בו שתי חורשות. לילה.

ברבינה מחפשת דברמה על הארץ).

המספר

קוטינה

ברבינה: היא אבדה לי, רע ומר לי!

איפה לא חפשתי כבר?

איפה לא חפשתי כבר?

לא מוצאת אותה! לא מוצאת אותה!

נעלמה ודי! מה יהיה עלי?

איפה לא חפשתי כבר?

וסוזנה? והאדון... מה הוא יאמר?

המספר

רציטיטיב ואריה

פיגארו: הפל כָּבֵר מוכן. השַׁעָה קרְבָּה. מִישֵׁהוּ הוֹלֵךְ... הִנֵּה הִיא! לא, אַף אֶחָד! חֲשׂוֹן מְאוֹד הִלִּילָה...

וְאֵנִי כָּבֵר מִתְחִיל אֶת מְסֻלּוֹ הַבַּעַל הַמְקַרְנָן... כְּפִוִּית־טוֹבָה! מִמֶּשׁ בְּזִמְן הַחֲתָנָה שְׁלִי הוּא נִהְנֶה לְקִרְאָ אֶת הַמְּכַתֵּב שְׁלֵה! וְאֵנִי הַסְּתַכְלֵתִי עָלָיו, וְעַל עֲצָמִי צַחֲקֵתִי, בְּלִי לְדַעַת. או, סוֹזְנָה, סוֹזְנָה, עֲשׂוּתָה בְּלִבִּי שְׁמוֹת! בְּמִבְטֵיָה הַכְּנִים, בְּפִנְיָה הַתְּמִימוֹת, אֵיךְ יְכַלֵּתִי הַלְּאֵמִין בְּכָל אֱלֹהִים! לְבַטֵּחַ בְּאִשָּׁה זֹאת אֵינִילֵת.

פְּקַחוּ עֵינַיְכֶם, גְּבָרִים, פְּתִיִים וְלֹא צְהִירִים, רְאוּ הַנְּשִׁים לְצַדְכֶם, בְּמִבְטֵ מְפַקֵּחַ וּפְשׁוּטִים!

אלוֹת הַן קְרוֹיּוֹת בְּפִיכֶם! בְּגִלְל חוֹשִׁיכֶם הַדְּלִים, מְנַחוֹת אַתֶּם מַעְלִים לְהַן, רַק מִתּוֹךְ טְפִישׁוֹת!

הַן קוֹסְמוֹת, מְכַשְׁפוֹת, הַמְּבִיאוֹת כְּאֲבִים לְחַיִּינוּ, הַן סִירְנוֹת קְרוֹת וְיִפּוֹת, הַמְּחַפְּשׁוֹת רַק לְהַטְבִּיעֵנוּ!

כֵּלָן יִנְשׁוּפִים מוֹשְׁכִים, הַמּוֹלְקִים אֶת נוֹצוֹתֵינוּ, כֵּלָן שְׁבִיטִים זוֹרְחִים, הַמְּעוֹרוֹת אֶת שְׁתֵּי עֵינֵינוּ!

כֵּלָן וְרָדִים עִם חוֹחִים, כֵּלָן דְּבִים מְחִכִים,

בְּכָלָן עֶרְמַת שׁוֹעֲלִים, בְּכָלָן נְקִירַת הַיּוֹנִים!

הַן רוֹקְחוֹת תְּחַבּוּלוֹת וְזוֹרְעוֹת מְכַשְׁלוֹת, מְשַׁקְרוֹת, לוֹחֲשׁוֹת, אֶהְבֶּה לֹא חֲשׁוֹת, וְאֵין בְּהֵן רַחֲמִים, לא, לא, לא, לא, וְאֶת כָּל הַשְּׂאֵר לֹא אִמֵּר, כִּי אֶת הַשְּׂאֵר כָּלֶם כָּבֵר יוֹדְעִים! (הוא מסתתר בין העצים).

המספר

רציטיטיב ואריה

סוזנה: סופֶסוֹף מְגִיעַ הַרְגַע שְׁאוּכַל בְּלִי דְאָגוֹת לְהִנּוֹת בֵּין זְרוּעוֹת אֶהוּבִי.

דְאָגוֹת מְפַחֲדוֹת, שִׁחְרָרוּ נִשְׁמָתִי, אַל תּוֹסִיפוּ לְהַעֲכִיר אֶת הַנְּאֻתִי, לִי נְדָמָה כִּי לֹא־הִבְתִּי הַבוֹעֶרֶת הַחֲרֻשָׁה הַזֹּאת, הַנְּהַדְרֶת, וְהַשְּׂמִים וְהָאֶרֶץ מְשִׁיבִים, כִּפִּי שֶׁהַחֲשֵׁן וְהַלִּילָה לְתַחְבּוּלֵתִי טוֹבִים.

הוּ, בּוֹאִי מֵהָר, שִׁמְחָתִי הַשְּׁלֵמָה, הוּ, בּוֹאִי אֶל הַלֵּב הַמְּבַקֵּשׁ הַחֲלֵמָה, כָּל עוֹד לֹא עֵלְתָה הַלְּבָנָה לְהָאִיר, וְשַׁקֵּט סְבִיב וְאַפֵּל הָאוִיר.

כָּאֵן הַפֶּלֶג שׁוֹטֵף וְהָרוּחַ לוֹטֵף, וְלַחֲשִׁים מִתּוֹקִים נִמְזָגִים לִי בְּלֵב, כָּאֵן פְּרָחִים שׁוֹחֲקִים וְהַעֲשֵׂב צוֹנֵן, וּבְשִׁמְחַת אֶהְבֶּה הַכָּל מִתְרוֹנֵן, בּוֹא, אֶהוּבִי, אֶל הַחֲרֻשׁ הַשְּׁקֵט, בְּזֵר שֶׁל וְרָדִים מְצַחֵךְ אֶקְשֵׁט.

המספר

פינאלה

כרובינו (המחפש את ברברניה, מבחין ברזנות המעמידה פני סוזנה):

בְּשַׁקֵּט וְלֹאט, אֶגֶשׁ וְאֶקְרַב, לֹא כְּדֹאִי לְמַשֵּׁךְ אֶת הַזְּמַן,

הרוזנת: אִם יִגִּיעַ הַרוֹזֵן עִכְשָׁן, יִתְרַחַשׁ סֶקֶנְדָּל לֹא קֶטָן,

כרובינו: סוֹזְנָטָה! הִיא לֹא עוֹנָה, וְתִפְנִים בְּיַד מְצַפִּינָה,

אֶעֱשֶׂה לָהּ תְּרַגִּיל לְעַנְיָן.

הרוזנת: לֵךְ מִפֵּה, פְּרָצוּף חֲצוּף, תְּסַתְּלֵק מִיַּד מְכָאֵן!

כרובינו: הִי, גְּבֵרַת חֲסוּדָה, אֵנִי יוֹדַע לָמָּה אֶתְּ כָאֵן!

הרוזן: הִנֵּה הִיא, סוֹזְנָתִי!

סוזנה, פיגארו: הִנֵּה בָּא הַמְּפַלְרֵטִי!

כרובינו (לרוזנת, בחושבו שהיא סוזנה): אַל תִּהְיִי קְשׁוּחָה אִתִּי!

סוזנה, הרוזן, פיגארו: לְבִי דוֹפֵק, לְבִי רוֹטֵט!

הרוזנת (אל כרובינו): עוֹף אוּ שְׁאֶצְעֵק, וְאַז...
סוזנה, הרוזן, פיגארו (בדברם על הרוזנת):

נִרְאָה שְׂיֵשׁ עוֹד מִישֵׁהוּ כָאֵן!

כרובינו: נְשִׁיקָה, אוּ אֵנִי לֹא זָז.

סוזנה, הרוזן, פיגארו: זֶה כְּרוֹבֵינוּ, כֵּךְ נִשְׁמַע לִי!

הרוזנת: נְשִׁיקָה?? אֶתָּה נוֹרְמָלִי?
כרובינו: מָה, אֶסוּר לִי לְקַבֵּל אֶת מָה שֶׁלְרוֹזֵן נִתֵּן?

סוזנה, הרוזנת, הרוזן, פיגארו (בזה אחר זה): חֲצוּף!
כרובינו: מָה שְׁשִׁמְעֵתִי בְּכַרְסָה עוֹד לֹא שְׁכַחְתִּי, כְּמוֹבּוֹן!!!

סוזנה, הרוזן, פיגארו: קְרָצִיָּה, נְבֵל קֶטָן, אִם יִמְשִׁיךְ, יִהְיֶה חֲרָבּוֹ!

כרובינו (מנסה לתת לה נשיקה):

קחי את זה!

(הרוזן נכנס בינו לבין הרוזנת

ומקבל את הנשיקה במקומה).

הרוזנת, ואחריכן כרובינו:

אלהים! זה הרוזן!

(כרובינו מסתתר בחורשה השמאלית).

פיגארו (בעשותו צעד לעבר הרוזן):

אגש לראות מי כאן? מה כאן?

הרוזן (מנסה לסטור לכרובינו

ופוגע בפיגארו):

שתלמד להזהר, קח את זה, חתכת חרמן!

פיגארו, הרוזנת, הרוזן, סוזנה:

זה הגיע לי/לו ממש,

שכר יאה לסקרנותי/לחצפתי!

הרוזן (המאמין שהוא מדבר עם סוזנה):

סופסוף הוא הלך,

בואי אחבק אותי!

הרוזנת: טוב, טוב, יהי נא כן,

הנה, אני אקרב.

פיגארו: איזו אשה רכה!

אשה עם לב זהב!

הרוזן: ידך הגישי לי!

הרוזנת: הנה, אדוני!

הרוזן: אהובתי שלי!

פיגארו: אהובתי שלי??!

הרוזן: הוי, אלו אצבעות,

רכות ועדינות!

רוחבי בי, קודחי בי,

דולק כמו להבה!

סוזנה, הרוזנת, פיגארו:

עור הוא הדמיון,

מאפיל ת'הגיון,

מעות שפיטה טובה.

הרוזן: מלבד הנדונייה, יקירה,

הנה לך אבן טובה,

מענק לך מלב אוהב,

כסמל לאהבה.

הרוזנת (בקול של סוזנה):

הכל חיבת סוזנה לאדון הטוב, מיטיבה!

סוזנה, הרוזנת, פיגארו:

הכל הולך מצין,

אך יש עוד! הסוף עוד לא בא.

הרוזנת: אני רואה, אדוני,

במרחק לפיזים בוערים.

הרוזן (בחושבו שהוא עם סוזנה):

בואינא, ונוס שלי,

נלך אל מקום סתרים.

סוזנה, פיגארו:

שעור מחכים מאוד,

נא בואו ללמד, גברים.

הרוזנת: בחשף, אדוני?

הרוזן: בחשף, אלא מה?

לקרא ספר אנחנו נכנסים?

פיגארו: הבוגדת הולכת אחריו,

זה כבר לא חשדות! מעשים!!

סוזנה, הרוזנת: הנוכלים נפלו בפח!

זה מתחיל לרוץ מקסים!

הרוזן: מי זה שם?

פיגארו: סתם אנשים!

הרוזנת: זה פיגארו, אברח!

הרוזן: לכי לך, זה בסדר.

אמצא אותך אחר כן!

(הרוזן נעלם בין העצים.

הרוזנת נכנסת לחורשה הימנית).

פיגארו: הכל שקט ורוגע,

ונוס היפה נפלה

לזרועותיו של מרס שלה,

אך אני (וולקן מודרני),

אשיגם על נקלה.

סוזנה (מחקה את קולה של הרוזנת):

הי, פיגארו, תנמיך את הקול!

פיגארו: אה, הנה הרוזנת,

הגיעה ברגע הולם:

בעין בלתי מזינת

תראה תרזון עם אשתי.

במו ידך, גברתי,

תוכלי לגעת בזוג הנפלא!

סוזנה (שוכחת לחכות את קול הרוזנת):

תנמיך את קולך רק קצת,

אני נשארת פה

עד לשעת הנקמה הגדולה.

פיגארו (לעצמו): סוזנה! (בקול): נקמה?

סוזנה: כן.

פיגארו: ואיך עושים את זה, מה?

(לעצמו): השועלה רוצה לסדר אותי,

ואעזר לה בזה, ועוד איך.

סוזנה (לעצמה):

אני אסדר ת'ממזר,

ואני יודעת איך!

פיגארו (כורע ברך, מעמיד פנים שהוא

עדיין חושב שהיא הרוזנת):

הו, כן, גברתי הנעלה!

סוזנה: קום מה, ואף מלה!

פיגארו: לשרותך, גברתי הנעלה!

סוזנה: קום זריז, ובלי מלה!

פיגארו: הנה אני לרגליך,

נשרף לבי בגללך,

הביטי נא סביבך

וחשבי על רוזנך הנבזה!

סוזנה (לעצמה, ומתכוונת לפיגארו):

מכות הוא שנה, האיש הזה!

איזה זעם! ממש שגעון!

פיגארו: אין אויר לי כבר בחזה!

איזה רעד! ממש שגעון!

סוזנה: אז מה, יש בינינו כימיה טובה?

פיגארו: נגידי כבוד וקרבה!

(מחליט להפסיק במשחק העמדת הפנים,

וגם היא מפסיקה להסתיר את פניה ולהסוות את קולה):
לא נבזבז זמן יקר,
מהר, תני ידך לי כבר!
סוזנה (בקולה האמיחי,
תוך מתן סטירות ואגרופים):
יד? הנה, קח את זה!
פיגארו: מה, איזה מכה נחת?
סוזנה: אה, כן? אז עוד אחת!
ואחת גם בצד האחר!
פיגארו: אבל לא כל כך מהר!
סוזנה: זה מהר, אדוני הזהר?
הספיק לך כבר כל זה?
פיגארו: אחת, מכות מתוקות,
לי האשר פועם בחזה!
סוזנה: כדאי שתפסיק גם, נבזה,
לשחק אותה מפתח!
פיגארו: שקט, הס, אוצר יקר
הכרתי תיקול האהוב זה מכבר,
קול הצרוב לי בלב, בחזה!
סוזנה: הקול שלי?
פיגארו: הקול האהוב זה מכבר!
סוזנה, פיגארו: שקט, הס, אוצר יקר
שקט, שקט, הס, אוצר יקר!
הרוזן: (שב ומחפש את הרוזנת
שנדמתה לו סוזנה ושנעלמה לו בחושך
כשהגיע פיגארו):
היא לא פה בכל הגן וסרקתי כבר הכל.
סוזנה, פיגארו: זה הרוזן, לפי הקול.
הרוזן: הי סוזנה, אף מלה?
סוזנה (לפיגארו שלצדה): יפי, יפי,
הוא לא גלה!
פיגארו: את מי?
סוזנה: את מדאמה.
פיגארו: את מדאמה?
סוזנה: את מדאמה!

סוזנה, פיגארו: בואי נשלים את הקומדיה,
נמחץ קצת את המחזר ההזה.
(פיגארו שב וכורע לרגלי סוזנה,
כאילו היא הרוזנת):
פיגארו: כן, מדאמה, את אור חי!
הרוזן: מה, לא שפתי? והחרב לא עלי!
פיגארו: תעניקי מזור ללבי הדואב?
סוזנה: אני פה בשבילך ולמה שאפה אוהבו
הרוזן: שערורייה, שערורייה!
סוזנה, פיגארו: נרוץ, נמהר, אהובי,
תענוג יחליף תכאבו
(הם פונים לעבר החורשה השמאלית.
הרוזן מצליח לשים ידו על פיגארו).
הרוזן: גברים, גברים, לנשק, לנשק!
פיגארו: האדון!!!
הרוזן: גברים, גברים, אלי, אלי!
פיגארו: אני אבוד. תמו חי!
בזיליו, אנטוניו, ברטולו:
מה קרה? מה ארע?
הרוזן: הרשע בגד בי בגד,
הוא הסב לי רב בושה,
ועם מי, זה עוד תראו!
בזיליו, אנטוניו, ברטולו:
אני המום וגם דהום,
יתכן מה פה אמרו?!!!
פיגארו: המומים הם, דהומים,
איזה סצנה, רק תראו!
הרוזן (שולף מן החורשה השמאלית
מהר ולפי התור את כרובינו,
ברברניה, מרצ'לינה וסוזנה.
קורא בקול מאיים לתוך החורשה):
לשוא את מסתתרת, מדאם, במחבואך,
בואי להיות מעטרת
בפרס על ישרתך!
(בראותו את ראשון היוצאים)... כרובינו?
אנטוניו (מבחין בברברניה): בתי!

פיגארו (רואה את מרצ'לינה): אמי!
בזיליו, אנטוניו, ברטולו (כלפי סוזנה
הנראית כרוזנת): מדאם!
הרוזן (עדיין מאמין שסוזנה ששהתה עם
פיגארו היא אשתו):
נתגלטה המזמה, והזוממת גם כן!
סוזנה (כורעת ברך וקולה קול הרוזנת):
סליחה, אדוני, אם מצאתינא חן!
הרוזן: תשכחי מזה!
פיגארו: אנא סלח, אנא סלח!
הרוזן: לא ולא, גם לך לא אסלח!
כל המשתתפים מלבד הרוזן
(כורעים ברך): סלח!
הרוזן: לא!
הרוזנת (מגיחה מן החורשה הימנית):
אז בזכותי אולי תסלח?
בזיליו, הרוזן, אנטוניו, ברטולו:
אלהים! מה רואים?
פטה מורגנה הגיעה הגנה!!!
אתם מאמינים? חזון תעתועים!
(תוך כדי שירתם, הרוזנת שולפת מן החזה
את האבן הטובה שהעניק לה הרוזן בחושך,
כשהייתה עדיין "סוזנה", ומגישה לו אותה).
הרוזן (כורע ברך): רוזנת, סלחי!
סלחי, סלחי!
הרוזנת: מאוד רכה רוחי! אני אומרת הן.
כל המשתתפים:
שבועי רצון כלנו, אם כן!
יום זה, של מדון, גחמה וטפשות,
יהיה ליום אשר, שמחה ורעות,
רק בזכות אהבה ושחוק.
בני-זוג, חברים, נרקד ונשיר
וגם זקוקים מרהיבים נבעיר!
לקול מרש נרוץ-נא לחגג.

The Marriage of Figaro

Opera in Concert Version

Daniel Cohen Conductor

Cast (in order of appearance):

- **Denis Sedov** Figaro, manservant to Count Almaviva (bass)
- **Hila Baggio** Susanna, chambermaid to the Countess (soprano)
- **Pnini Leon Grubner** Dr. Bartolo, physician (bass)
- **Edit Zamir** Marcellina, Dr. Bartolo's housekeeper (mezzo-soprano)
- **Anat Czarny** Cherubino, amorous page (mezzo-soprano)
- **Oded Reich** Count Almaviva (baritone)
- **Eitan Drori** Don Basilio, singing teacher / Don Curzio, judge (tenor)
- **Gan-ya Ben-Gur Akselrod** Rosina, Countess Almaviva (soprano)
- **Gabriel Loewenheim** Antonio, Court gardener & Susanna's uncle (bass)
- **Shaked Bar** Barbarina, gardener's daughter & Susanna's cousin (soprano)
- **Oded Leopold** narrator

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

The Marriage of Figaro

Libretto by Lorenzo da Ponte (1749-1838), based on a play by Pierre Beaumarchais (1732-1799)

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art

Sunday, November 26 2017 at 20:00

Friday, December 1 2017 at 13:00

Saturday, December 2 2017 at 20:00

Jerusalem / Jerusalem Theater

Tuesday, November 28 2017 at 20:00

Savion / Cultural Center

Wednesday, November 29 2017 at 20:30

Program notes: **Benny Hendel** Design: **Hagit Maimon**

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin

Matan Dagan*
Natasha Sher*
Carmela Leiman**
Denice Djerassi
Yuki Ishizaka
Sophia Kirsanova
Roman Yusupov

2nd Violin

Hadas Fabrikant*
Eduard Reznik*
Arnold Kobiliansky
Michael Kontsevich
Keren Shoshani
Omri Tzach

Viola

Michael Plaskov*
Doron Alperin
Boris Rimmer
Eduard Shubaev

Cello

Marina Katz*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov**
Esther Valladares

Bass

Dmitri Rozenzweig*

Flute

Esti Rofé*

Oboe

Muki Zohar*
Ori Meiraz

Bassoon

Mauricio Paez*
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven*
Ruth Varon

Timpani

Karen Phenpimon-Zehavi*

Guest Musicians: Shani Sagi, flute; Mor Levin, Ido Azrad, clarinet;
Dmitry Levitas, Dan Varon, trumpet, Shay Pekar, double bass

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Roni Zehavi*, Chairman	Prof. Shlomo Biderman	Prof. Menachem Fisch	Prof. Uri Karshon	Baruch Shalev
Jacob Aizner*	Dr. Yoram Blachar*	Orly Froman*	Raanan Kop, CPA*	Dr. Lea Shamir-Shinan
Prof. Ruth Arnon*	Prof. Shmuel Cabilly	Prof. Benny Geiger*	Nissim Levy	Yehuda Zisapel
Avner Azulay*	Ruth Cheshin*	Efrat Weiman Gershony*	Moshe Michles*	Gershon Zohar
Talma Barabash-Knoller, CPA	Ilan de Vries*	Yair Green, Adv.*	Prof. Dafna Schwartz*	
Prof. Avi Ben Basat	Robert Drake	Prof. Moshe Hadani*	Dov Shafir	

Administration

General Manager: Ben-Zion Shira	Marketing Manager: Tamar Umansky	Stage Manager: Valery Aksyonov
Administrative Manager: Michael Kontsevich	Sales Manager: Dagan Feder	Legal Advisor: Adv. Ami Folman
Producer: Anat Richter	Sales: Miriam Green	Accountant: Sarit Yitshaki
	Librarian: Guy Armon	

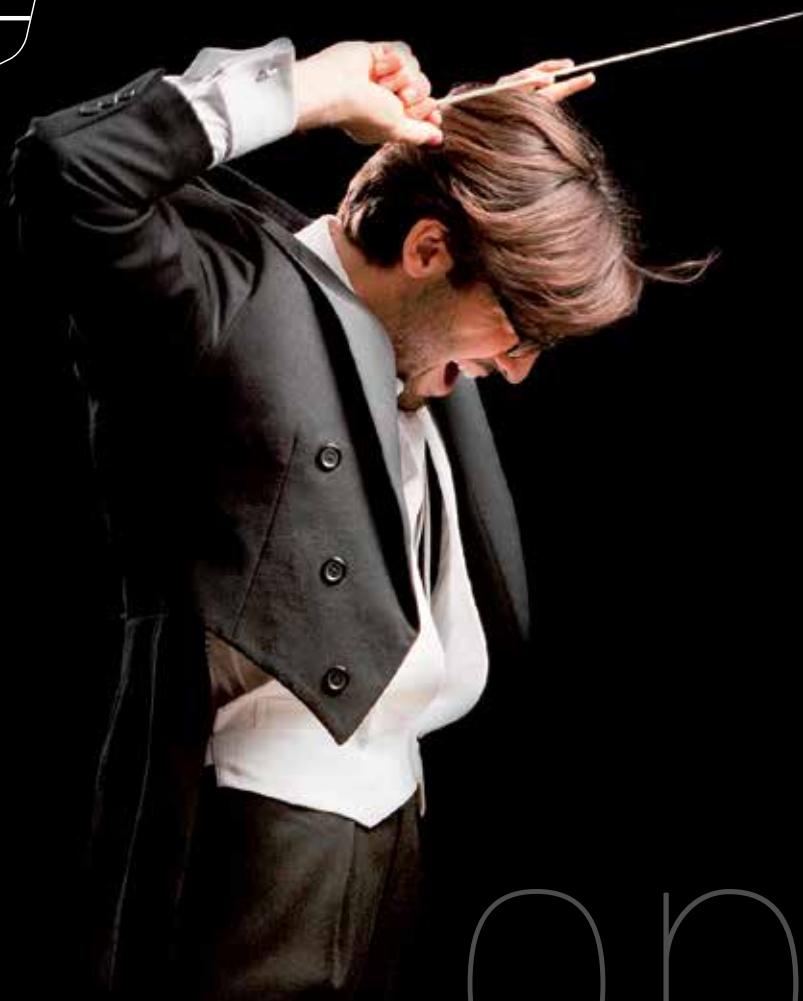
Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
and by the generous support of various donors.

34
2017
2018

opera

The Marriage of Figaro

Opera in Concert Version

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON